MEDIAN

Mediální výzkumy | MML–TGI | Software | Ad–hoc výzkumy | Vývoj technologií

Výzkum postojů veřejnosti k rovnosti žen a mužů

30. června 2026

VÝZKUM TRHU, MÉDIÍ A VEŘEJNÉHO MÍNĚNÍ, VÝVOJ SOFTWARE
Národních hrdinů 73, 190 12 Praha 9
tel.: 225 301 111, fax: 225 301 101
e-mail: median@median.cz
www.median.cz

ZPRACOVÁNO EXKLUZIVNĚ PRO:

Úřad vlády České republiky

To je rovnost

METODIKA VÝZKUMU

Metodika výzkumu

Velikost vzorku	1022 respondentů a respondentek ve věku 15 a více let
Termín dotazování	5. – 12. června 2026
Metoda sběru dat	online dotazování na panelu respondentů a respondentek (CAWI)
Reprezentativita	výzkum je reprezentativní pro populaci ČR podle: pohlaví, věku, vzdělání, volebních preferencí, kraje, velikosti místa bydliště
Realizátor a zadavatel	nezávislý výzkum realizuje společnost MEDIAN, s.r.o. (člen SIMAR) exkluzivně pro Úřad vlády České republiky
Statistická odchylka	náhodná statistická odchylka činí +/- 1,4 procentního bodu u postojů, které zastává 5 % respondentů a respondentek, a až +/- 3,2 procentních bodů u postojů, které zastává 50 % respondentů a respondentek

Struktura vzorku 1/2

Pohlaví	
Muž	49 %
Žena	51 %

Věková kategorie	
15-24 let	11 %
25-34 let	16 %
35-44 let	20 %
45-54 let	16 %
55-64 let	15 %
65-99 let	23 %

Velikost místa bydliště	
Do 1000 obyvatel	22 %
1000 – 4999 obyvatel	22 %
5000 – 19999 obyvatel	13 %
20000 – 99999 obyvatel	9 %
100 000 a více obyvatel	35 %

Vzdělání	
Základní	14 %
Středoškolské bez maturity	34 %
Středoškolské s maturitou	35 %
Vysokoškolské	17 %

Struktura neváženého datového souboru, součty % se nemusí rovnat 100 % kvůli zaokrouhlování

Struktura vzorku 2/2

Kraj	
Praha	12 %
Středočeský	13 %
Jihočeský	6 %
Plzeňský	6 %
Karlovarský	3 %
Ústecký	8 %
Liberecký	4 %
Královéhradecký	5 %
Pardubický	5 %
Vysočina	5 %
Jihomoravský	11 %
Olomoucký	6 %
Zlínský	6 %
Moravskoslezský	12 %

Politické preference – volby do PS říjen 2025	
Nevolič	29 %
ANO 2011	23 %
SPOLU	15 %
STAN	7 %
Piráti	6 %
SPD s podporou Trikolory, Svobodných a PRO	5 %
Motoristé sobě	4 %
STAČILO s podporou SOCDEM	3 %
Jiná strana	1 %
Nevím/nejsem si jistá*ý/Odmítám odpovědět	5%

HLAVNÍ VÝSLEDKY

DISKRIMINACE

Zkušenosti s diskriminací či obtěžováním se mezi ženami a muži výrazně liší.

Tři z deseti žen tuto zkušenost mají, zatímco mezi muži odpovědělo kladně pouze 17 % respondentů a respondentek. Nejčastějšími důvody diskriminace jsou podle šetření věk (51 %) a pohlaví (37 %).

Osoby, které se v posledních pěti letech staly obětí diskriminace nebo obtěžování, častěji uvádějí, že domoci se svých práv je v České republice obtížné (27 % oproti 8 %).

TRH PRÁCE

Mezi lidmi, kteří zažili diskriminaci či obtěžování, uvedla polovina (52 %) zkušenost v pracovním prostředí a třetina (35 %) při hledání práce.

Nerovnost v odměňování za stejnou práci nebo práci stejné hodnoty uvádí téměř polovina žen (46 %) oproti 32 % mužů.

Informace o průměrné odměně na srovnatelné pozici by ocenily čtyři pětiny (79 %) lidí a 59 % lidí by toto právo využilo. Ženy častěji než muži (82 % oproti 69 %) podporují zveřejňování rozdílů v odměňování.

Znevýhodnění žen na trhu práce vnímají i muži (53 %), i když v menší míře než ženy (83 %). Vnímání horšího postavení na trhu práce je silnější u lidí, kteří mají nějaké zkušenosti s diskriminací či obtěžováním.

PÉČE A VÝCHOVA

Genderově neutrální výchova má podporu u tří čtvrtin společnosti.
Většina (72 %) lidí věří i v schopnost mužů postarat se o děti stejně kvalitně a 68 % respondentů a respondentek podporuje jejich zapojení přímo do péče v rámci rodičovské dovolené. S nepřenositelnou částí rodičovské dovolené pro druhého rodiče v délce dvou měsíců souhlasí téměř polovina veřejnosti (44 %).

Sedm z deseti (71 %) respondentů a respondentek si myslí, že stát by měl podporovat větší zapojení mužů do péče o děti a blízké.

Dvě třetiny veřejnosti (65 %) podporují zajištění místa v předškolní péči od dvou let věku dítěte.

ROZHODOVÁNÍ

Přesvědčení o nedostatečných schopnostech žen v politice sdílí jen menšina veřejnosti (17 %). **Ženy jsou vnímány jako stejně způsobilé pro odpovědné politické pozice u 77 % veřejnosti.** Podpora kandidatur žen nachází širokou podporu napříč veřejností (75 %), ale liší se dle volebních preferencí. Přijetí legislativních opatření už tak výraznou podporu nemá, přesto převažuje souhlas (47 %) nad nesouhlasem (36 %).

BEZPEČÍ

Většina společnosti o novém zákoně o domácím násilí nemá povědomí (54 %) nebo si není jistá (32 %). Informovaní mají přehled především díky internetovému zpravodajství (49 %) nebo televizi a rádiu (45 %). Co je cílem zákona a jaké konkrétní změny přináší, je známo jen 7 % respondentů a respondentek. Zavedení definice domácího násilí zaznamenal přibližně jen každý pátý (18 %).

Ochrana obětí domácího násilí je dostatečná podle pětiny respondentů a respondentek (19 %). Rozdílně vidí situaci ženy – pouze podle 12 % žen je ochrana dostatečná (oproti 27 % mužů).

Převažuje názor, že cesta k pomoci pro oběti domácího násilí není jednoduchá. **Podle tří pětin respondentů a respondentek není pro oběti domácího násilí snadné získat potřebnou pomoc.** Informace o dostupné pomoci má třetina veřejnosti (35 %).

Většina veřejnosti odmítá přenášení viny za znásilnění na ženy (73 %). Nesouhlas s podílem viny žen na znásilnění je výrazně vyšší mezi ženami (83 %) a mladými lidmi ve věku 15–24 let (82 %) než mezi muži (62 %) a a lidmi ve věku 65 a více let (59 %).

Většina lidí se ve veřejném prostoru cítí bezpečně, ženy (67 %) však méně než muži (81 %). Ženy se také kvůli obavám z napadení vyhýbají veřejným místům častěji než muži (alespoň někdy 64 % žen oproti 48 % mužů). Veřejné dopravě se z bezpečnostních důvodů většina společnosti nevyhýbá (88 %) a na škále spokojenosti s možností dopravit se kdykoliv tam, kam potřebují, ji hodnotí průměrně známkou 6,8 (1 – nejnižší spokojenost, 10 – nejvyšší spokojenost).

ZDRAVÍ

Nevhodné nebo necitlivé chování ve zdravotnictví zažila přibližně třetina respondentů a respondentek.

Tato zkušenost je výrazně častější mezi ženami (40 % oproti 28 % mužů) a mezi lidmi se zkušeností s diskriminací či obtěžováním (51 % oproti 29 %). Nevhodnou komunikaci nebo bagatelizaci zdravotních potíží z důvodu pohlaví zažila více než čtvrtina respondentů a respondentek (26 %).

POZNÁNÍ

Podle 81 % respondentů a respondentek by v rámci výuky měly školy věnovat i tématům souvisejícím s rovností žen a mužů.

Podle většiny respondentů a respondentek by měl stát aktivně podporovat rozvoj talentu dívek v přírodních vědách, technologiích, technice a matematice (80 %) a podpořit rozvoj talentu i chlapců v sociálních, humanitních a pedagogických oborech (79 %).

SPOLEČNOST

Přibližně dvě třetiny respondentů a respondentek souhlasí jak s tvrzením, že rozdíly mezi muži a ženami vycházejí z biologických odlišností (62 %), tak i s názorem, že genderové role jsou utvářeny společensky a kulturně (63 %).

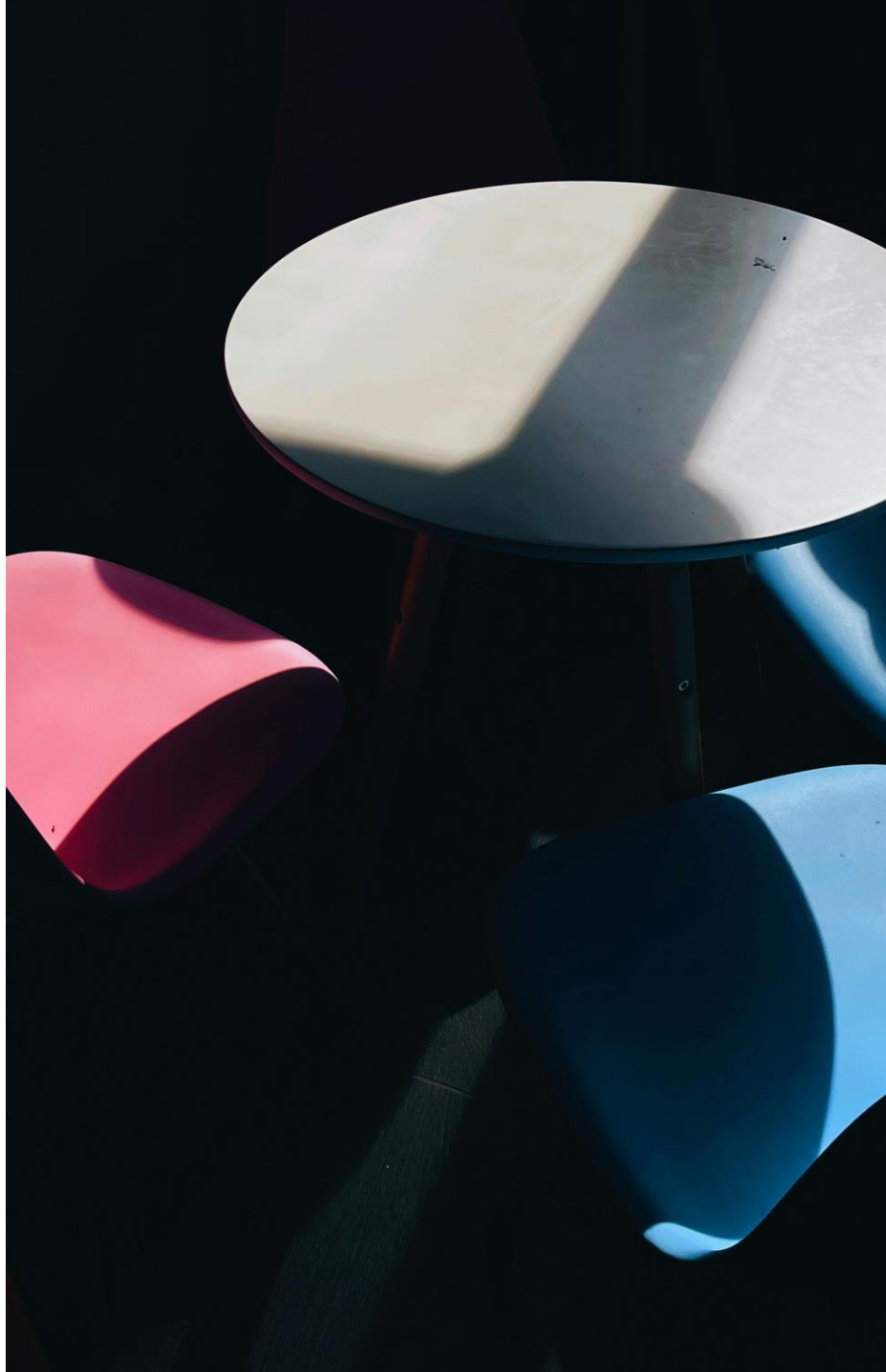
Ženy, mladší lidé a osoby se zkušeností s diskriminací častěji odmítají biologické vysvětlení rozdílů i představu, že současné rozdělení rolí mezi muži a ženami je přirozené a správné. Největší shoda panuje na tom, že postavení mužů a žen ve společnosti se může v čase měnit (85 %).

Neutrální postoj má 52 % veřejnosti v případě, když se muž prohlásí za feministu. Pokud muž vyčte svým přátelům sexistický vtip, je toto jednání schvalováno v 28 % případů, 38 % má neutrální názor, 23 % to neschvaluje.

INSTITUCE

Za důležitou považuje snahu o zajištění rovného postavení žen a mužů ve společnosti 84 % respondentů a respondentek. **O odstranění diskriminace by se měl podle tří pětin (63 %) veřejnosti snažit především stát a nevládní organizace a nadace (62 %).** O něco více lidí (74 %) si myslí, že významnou roli v prosazování rovnosti mužů a žen hrají média a vzdělávací instituce (72 %). Feministická hnutí podle respondentů a respondentek hrají méně významnou roli (37 %).

Téměř polovina respondentů a respondentek (49 %) se domnívá, že stát nevěnuje dostatek finančních prostředků na podporu rovnosti žen a mužů a řešení diskriminace, zatímco čtvrtina považuje současnou podporu za dostatečnou.

DISKRIMINACE

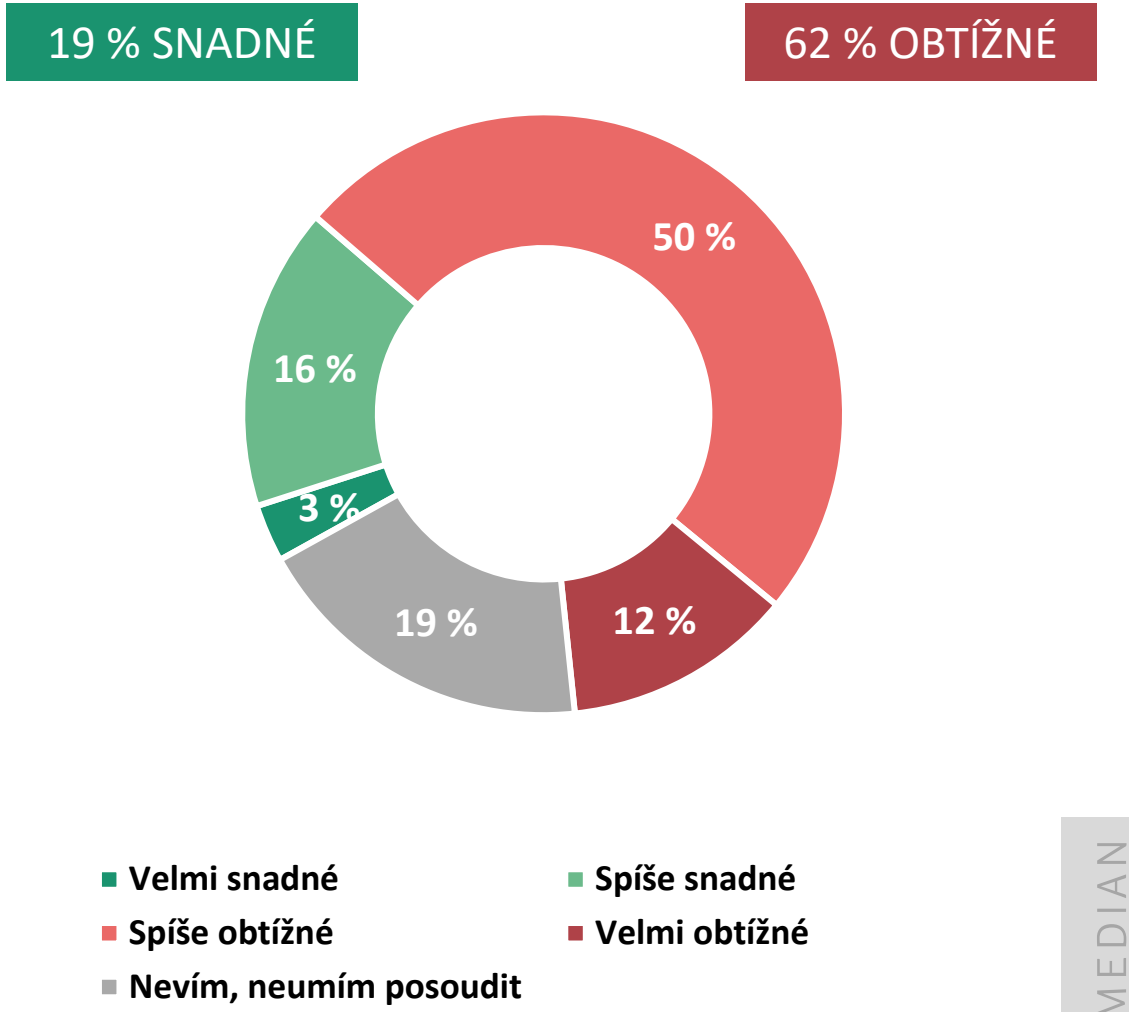
Domoct se svých práv vnímají oběti diskriminace v České republice jako obtížné

Většina respondentů a respondentek (62 %) se domnívá, že pro oběti diskriminace je v České republice obtížné domoci se svých práv.

Zatímco pouze 8 % osob, které se během posledních pěti let nesetkaly s obtěžováním ani diskriminací, považuje domáhání se práv obětí diskriminace za „velmi obtížné“, mezi osobami se zkušeností s diskriminací nebo obtěžováním je to již 27 %.

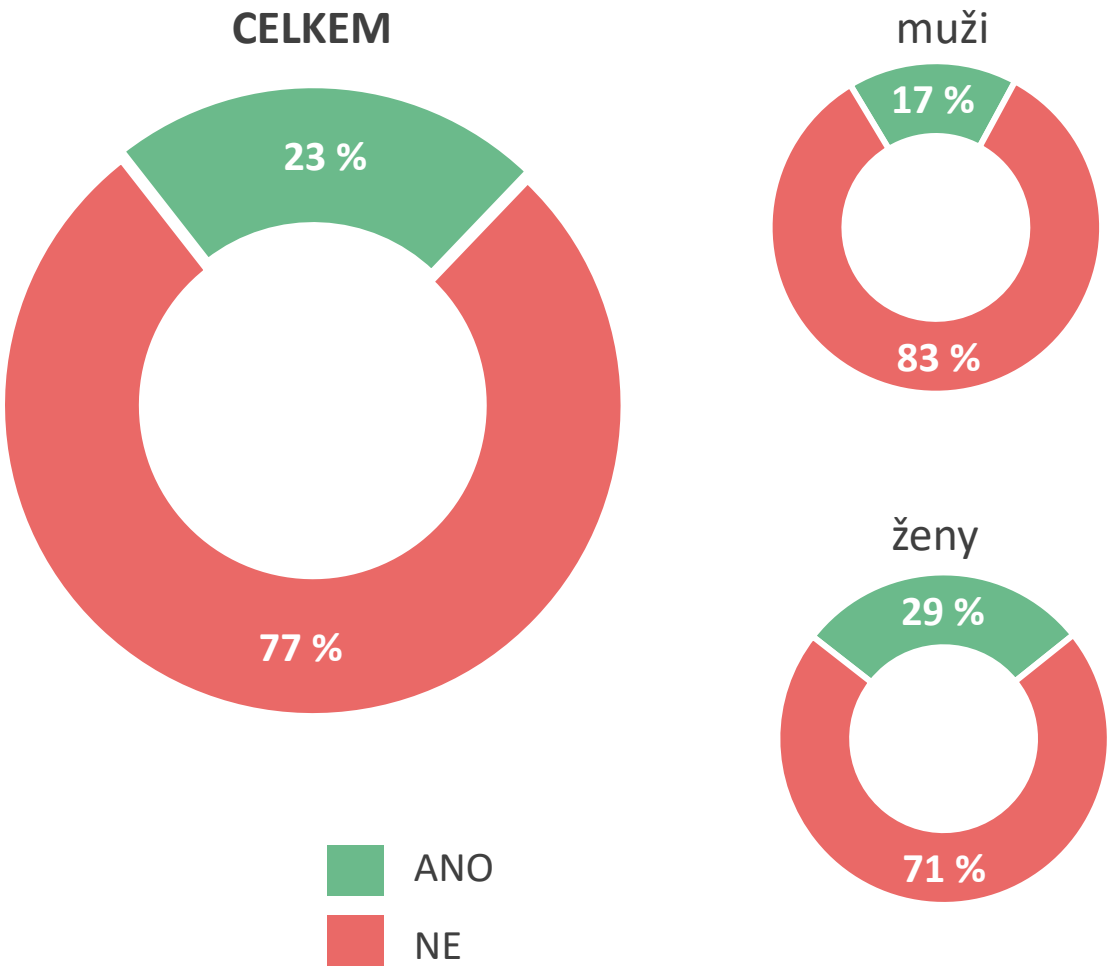
Obtížnost domoci se práv obětí diskriminace vnímají častěji ženy než muži. Za obtížné ji považuje 66 % žen a 58 % mužů (součet odpovědí „spíše obtížné“ a „velmi obtížné“).

Odlišné vnímání této problematiky je patrné také napříč věkovými skupinami. Za obtížné považuje domoci se práv obětí diskriminace 49 % respondentů a respondentek ve věku 15–24 let, zatímco mezi lidmi ve věku 25–34 let je to již 72 %. Podobný rozdíl lze pozorovat také podle vzdělání. Zatímco mezi respondenty a respondentkami se základním vzděláním považuje možnost obětí diskriminace domoci se svých práv za obtížnou 55 % dotázaných, mezi vysokoškolsky vzdělanými je to 71 %.

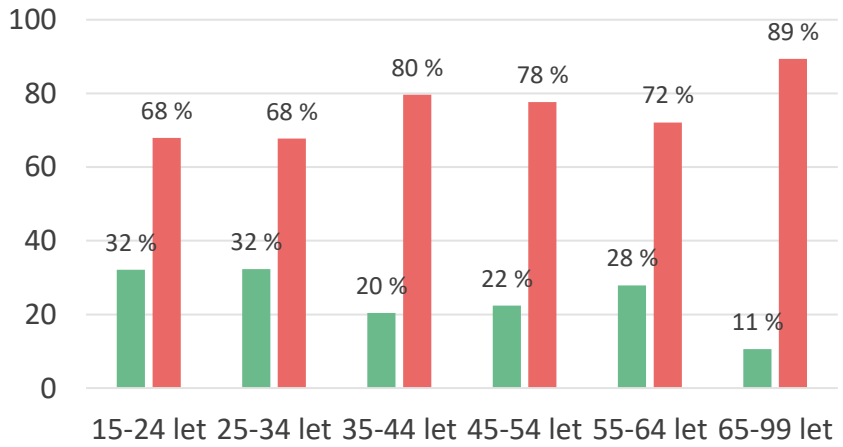
Q02. Jak obtížné je podle Vás pro oběti diskriminace domoct se v České republice svých práv? N = 1022

Zkušenosti s diskriminací anebo obtěžováním

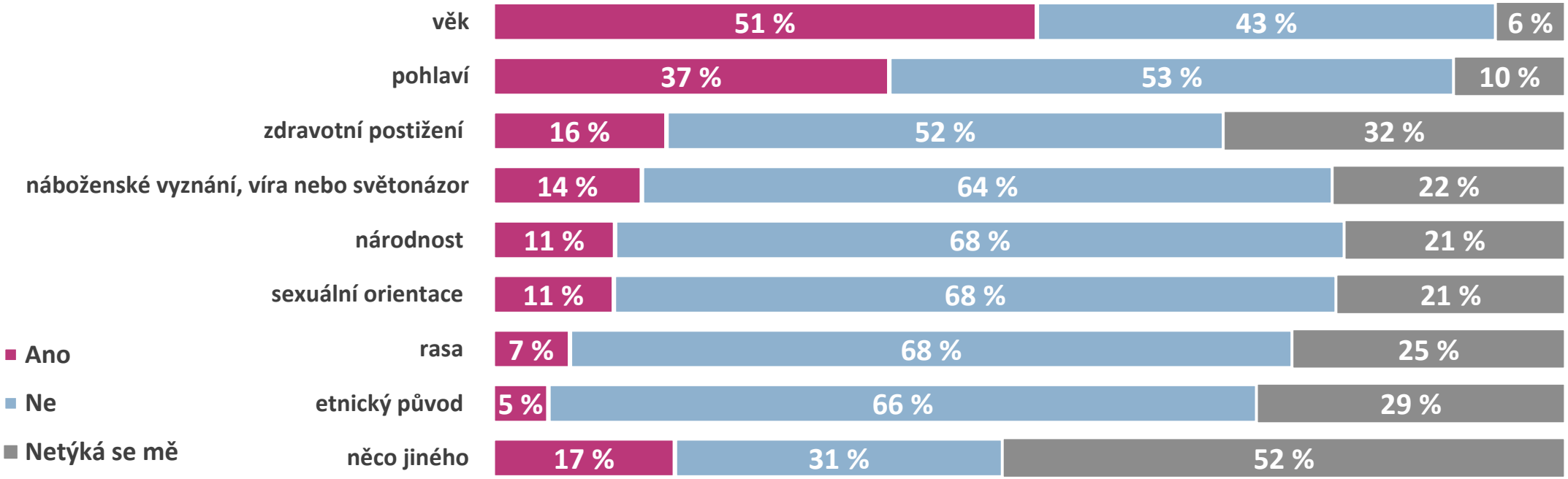
Během posledních pěti let se v České republice cítilo být diskriminováno nebo obtěžováno **29 % žen, zatímco mezi muži to bylo 17 %.**

Zkušenost s diskriminací nebo obtěžováním se liší také podle věku. Nejčastěji ji uváděli mladší respondenti a respondentky ve věku 15–24 let (32 %) a 25–34 let (32 %). Ve věkových skupinách 35–44 let a 45–54 let se podíl osob se zkušeností s diskriminací či obtěžováním pohyboval kolem jedné pětiny (20 %, resp. 22 %). Ve věku 55–64 let uvedlo takovou zkušenost 28 % dotázaných, zatímco mezi osobami ve věku 65 let a více to bylo pouze 11 %.

Q03. Cítil*a jste se Vy osobně během posledních pěti let, tj. od počátku roku 2020, v České republice diskriminován*a anebo obtěžován*a? N = 1022

Polovina respondentů a respondentek se zkušeností s diskriminací ji zažila kvůli věku, více než třetina kvůli pohlaví

Mezi sledovanými důvody diskriminace respondenti a respondentky nejčastěji uváděli věk (51 %) a pohlaví (37 %). S výrazně nižší četností se objevovaly zkušenosti související se zdravotním postižením (16 %), náboženským vyznáním či světonázorem (14 %), národností a sexuální orientací (shodně 11 %), rasou (7 %) a etnickým původem (5 %).

Q2A. Stalo se Vám v uplynulých 5 letech (nebo od doby, kdy jste v ČR, pokud je to méně než 5 let), že Vás někdo v České republice diskriminoval anebo obtěžoval kvůli…

N = 233 (pouze respondenti a respondentky, kteří uvedli, že osobně pocítili určitou formu diskriminace nebo obtěžování)

Diskriminace podle věku zasahuje všechny generace

Q02A. Stalo se Vám v uplynulých 5 letech (nebo od doby, kdy jste v ČR, pokud je to méně než 5 let), že Vás někdo v České republice diskriminoval anebo obtěžoval **kvůli VĚKU**?

Diskriminaci nebo obtěžování spojené s věkem zažívají lidé napříč věkovými skupinami. Kladně na otázku odpovídali především lidé z nejmladší zkoumané věkové kategorie 15–24 let (61 %) a kategorie lidí blížící se důchodovému věku 55–64 let (64 %). Pod průměrem zkoumaného souboru byly věkové skupiny 35–44 a 45–54 let, které v posledních pěti letech uváděly diskriminaci či obtěžování kvůli věku méně často.

	MUŽI	ŽENY	CELKEM
ANO	47 %	53 %	51 %
NE	45 %	42 %	43 %
Netýká se mě to	9 %	5 %	7 %

	15–24 let			25–34 let			35–44 let			45–54 let			55–64 let			65–99 let		
	MUŽI	ŽENY	CELKEM	MUŽI	ŽENY	CELKEM	MUŽI	ŽENY	CELKEM	MUŽI	ŽENY	CELKEM	MUŽI	ŽENY	CELKEM	MUŽI	ŽENY	CELKEM
ANO	20	73	61	53	56	55	57	29	39	37	30	33	53	69	64	49	54	52
NE	80	26	38	36	43	41	43	65	58	39	58	50	43	30	34	43	25	35
Netýká se mě to	0	2	1	10	2	4	0	6	4	23	12	17	4	2	2	8	20	14

Tabulka znázorňuje procenta odpovědí podle pohlaví a věku. Počet respondentů a respondentek odpovídajících na tuto otázku byl N=233. Z důvodu zaokrouhlování nemusí být součty rovny 100.

Q2A. Stalo se Vám v uplynulých 5 letech (nebo od doby, kdy jste v ČR, pokud je to méně než 5 let), že Vás někdo v České republice diskriminoval anebo obtěžoval kvůli věku?
N = 233 (pouze respondenti a respondentky, kteří uvedli, že osobně pocítili určitou formu diskriminace nebo obtěžování)

Diskriminaci na základě pohlaví uváděly častěji ženy

Q02A. Stalo se Vám v uplynulých 5 letech (nebo od doby, kdy jste v ČR, pokud je to méně než 5 let), že Vás někdo v České republice diskriminoval anebo obtěžoval **kvůli POHLAVÍ**?

Na otázku, zda byli respondenti a respondentky v uplynulých pěti letech diskriminováni či obtěžováni z důvodu pohlaví, odpovědělo kladně 37 % respondentů a respondentek. **Zkušenost s diskriminací nebo obtěžováním byla významně častěji uváděna ženami (51 %) než muži (12 %).** Naopak negativní zkušenost neuvedlo 73 % mužů a 42 % žen. Výsledky tak naznačují, že ženy se s diskriminací či obtěžováním z důvodu pohlaví setkávají výrazně častěji než muži.

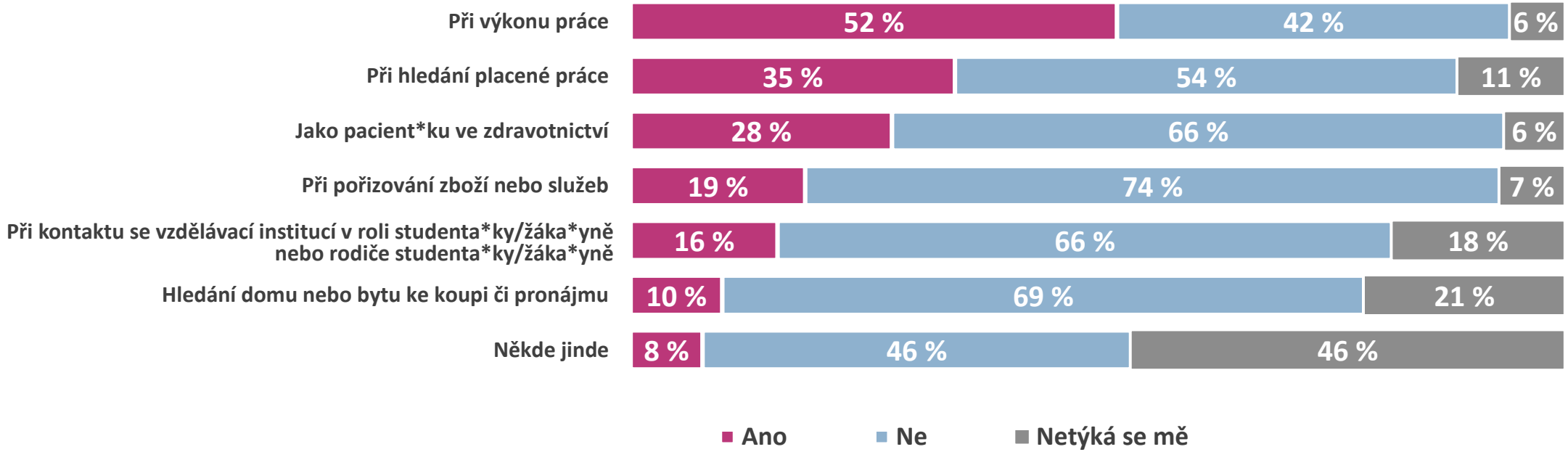
	MUŽI	ŽENY	CELKEM
ANO	12 %	51 %	37 %
NE	73 %	42 %	53 %
Netýká se mě to	15 %	8 %	10 %

	15–24 let			25–34 let			35–44 let			45–54 let			55–64 let			65–99 let		
	MUŽI	ŽENY	CELKEM	MUŽI	ŽENY	CELKEM	MUŽI	ŽENY	CELKEM	MUŽI	ŽENY	CELKEM	MUŽI	ŽENY	CELKEM	MUŽI	ŽENY	CELKEM
ANO	0	77	59	10	75	54	47	44	45	0	62	35	53	69	9	6	7	6
NE	100	22	40	68	20	36	47	56	53	71	28	47	43	30	75	80	78	79
Netýká se mě to	0	2	1	22	5	11	6	0	2	29	10	18	4	2	17	14	15	14

Tabulka znázorňuje procenta odpovědí podle pohlaví a věku. Počet respondentů a respondentek odpovídajících na tuto otázku byl N=233. Z důvodu zaokrouhlování nemusí být součty rovny 100.

Q2A. Stalo se Vám v uplynulých 5 letech (nebo od doby, kdy jste v ČR, pokud je to méně než 5 let), že Vás někdo v České republice diskriminoval anebo obtěžoval kvůli pohlaví?
N = 233 (pouze respondenti a respondentky, kteří uvedli, že osobně pocítili určitou formu diskriminace nebo obtěžování)

Každý druhý respondent a respondentka se zkušeností s diskriminací ji zažil při výkonu práce

Diskriminace se nejčastěji odehrává v pracovním prostředí – při výkonu práce a při hledání zaměstnání. Významnou oblastí je také zdravotnictví.

Respondenti a respondentky se zkušeností s diskriminací nebo obtěžováním nejčastěji setkávali v pracovním prostředí. Více než polovina (52 %) uvedla, že zažila diskriminaci při výkonu práce, a více než třetina (35 %) při hledání placené práce. Poměrně časté byly také zkušenosti ve zdravotnictví, kde diskriminaci či obtěžování zaznamenalo 28 % respondentů a respondentek.

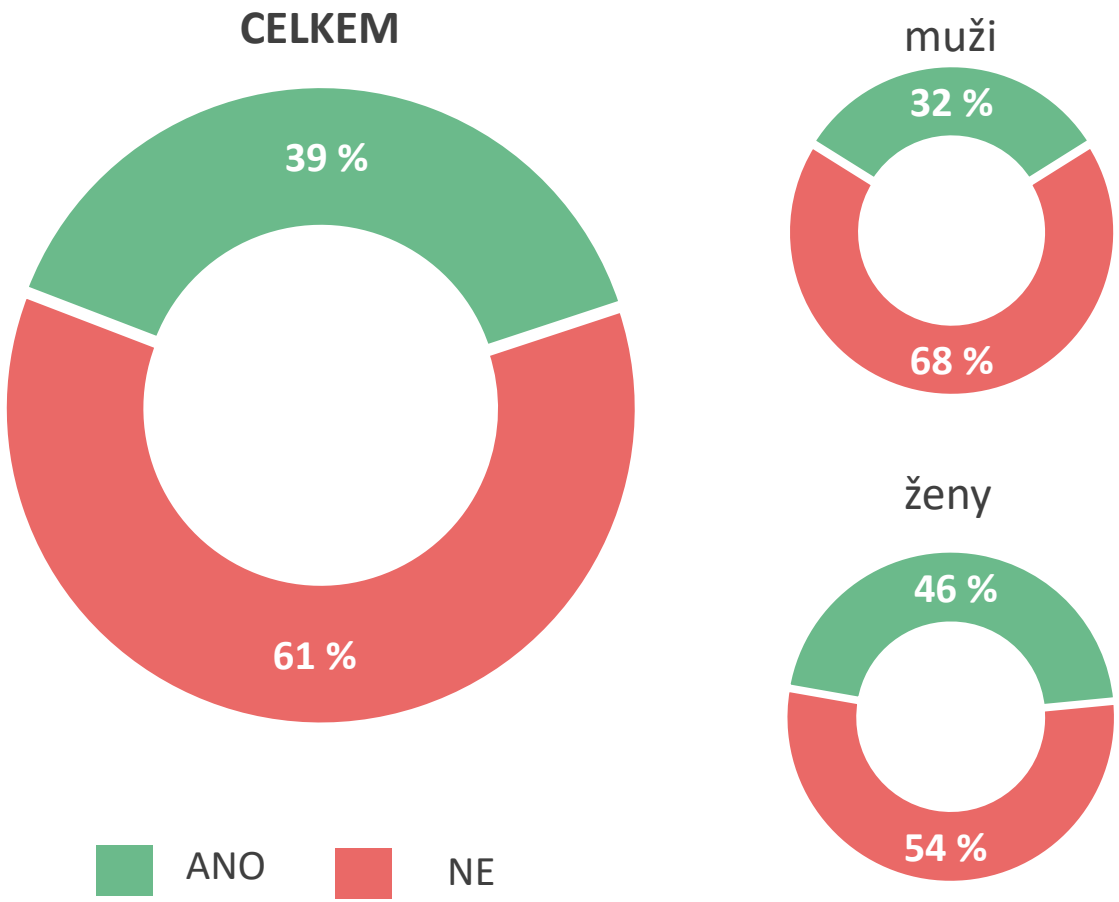
Méně často respondenti a respondentky uváděli diskriminaci při pořizování zboží nebo služeb (19 %), při kontaktu se vzdělávací institucí (16 %) nebo při hledání bydlení (10 %). Výsledky ukazují, že diskriminace se nejvýrazněji projevuje na trhu práce, zatímco v ostatních oblastech života je její výskyt nižší.

Q2B. Stalo se Vám v uplynulých 5 letech (nebo od doby, kdy jste v ČR, pokud je to méně než 5 let), že Vás někdo v České republice diskriminoval anebo obtěžoval…

N = 233 (pouze respondenti a respondentky, kteří uvedli, že osobně pocítili určitou formu diskriminace nebo obtěžování)

PRÁCE A PÉČE

Nerovné odměňování zůstává častou zkušeností zejména žen

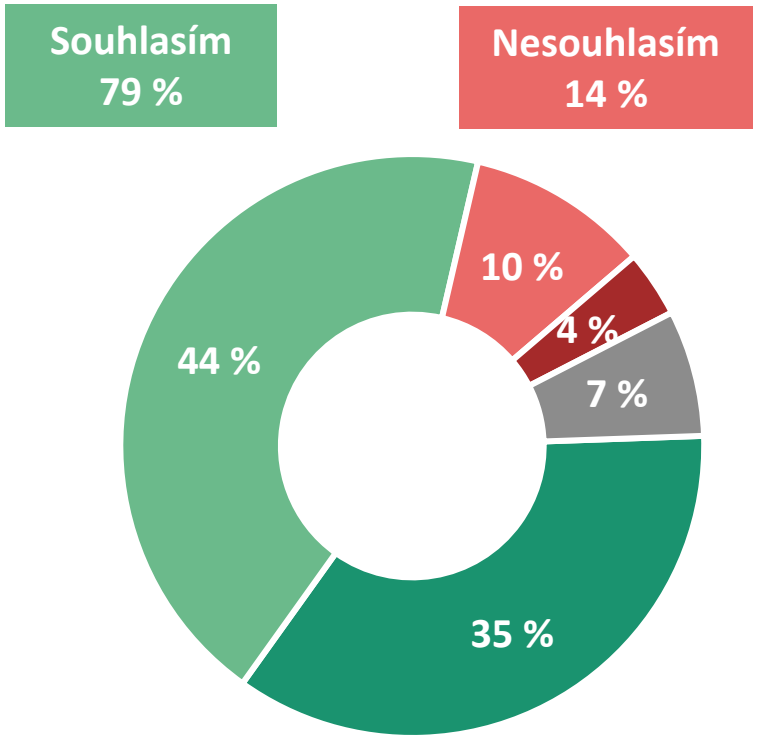
Dva z pěti respondentů a respondentek uvádějí (39 %), že se setkali s nižším finančním ohodnocením za práci stejné hodnoty jako jejich kolegové či kolegyně. Uvádí to téměř polovina žen (46 %) a třetina mužů (32 %).

Mezi ekonomicky aktivními lidmi (25–64 let) nejsou signifikantní rozdíly.

Zkušenost s nerovným finančním ohodnocením práce mají především vysokoškolsky vzdělaní lidé (46 %), nejméně často takovou situaci zažívají dotázaní se základním vzděláním (32 %).

Q4. Setkal*a jste se Vy nebo někdo z Vašeho okolí s tím, že byste dostal/a nižší mzdu či odměnu za stejnou práci/práci stejné hodnoty než Váš kolega či kolegyně? N = 1022

Právo na informace o odměňování podporuje většina respondentů a respondentek

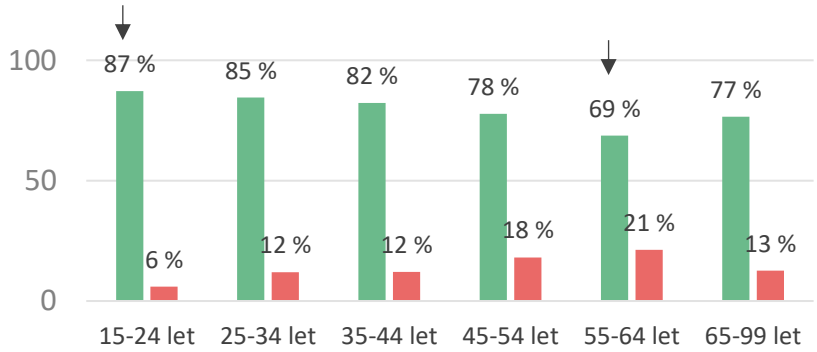

Čtyři z pěti respondentů a respondentek (79 %) souhlasí s tím, že zaměstnanci a zaměstnankyně by měli mít právo získat informaci o průměrné odměně na srovnatelné pracovní pozici. Tento názor sdílí obdobný podíl mužů (78 %) i žen (80 %), což naznačuje širokou podporu napříč pohlavími.

Podobně vysoká míra souhlasu se objevuje bez ohledu na zkušenost s diskriminací. S právem na informace o odměňování souhlasí 82 % těch, kteří v posledních pěti letech zažili diskriminaci, a 78 % těch, kteří takovou zkušenost nemají.

Výraznější rozdíly se objevují mezi věkovými skupinami. Nejvyšší podporu vyjadřují mladí lidé ve věku 15–24 let (87 %) a 25–34 let (85 %), zatímco mezi lidmi ve věku 55–64 let souhlasí 69 % respondentů a respondentek.

Úroveň vzdělání hraje menší roli, přesto jsou patrné určité rozdíly. S právem na poskytnutí informací o průměrné odměně souhlasí 83 % vysokoškolsky vzdělaných respondentů a respondentek, oproti 76 % lidí se základním vzděláním a 78 % respondentů a respondentek se středoškolským vzděláním bez maturity. Celkově lze říci, že podpora větší transparentnosti odměňování je v české společnosti velmi vysoká a převládá napříč většinou sledovaných skupin.

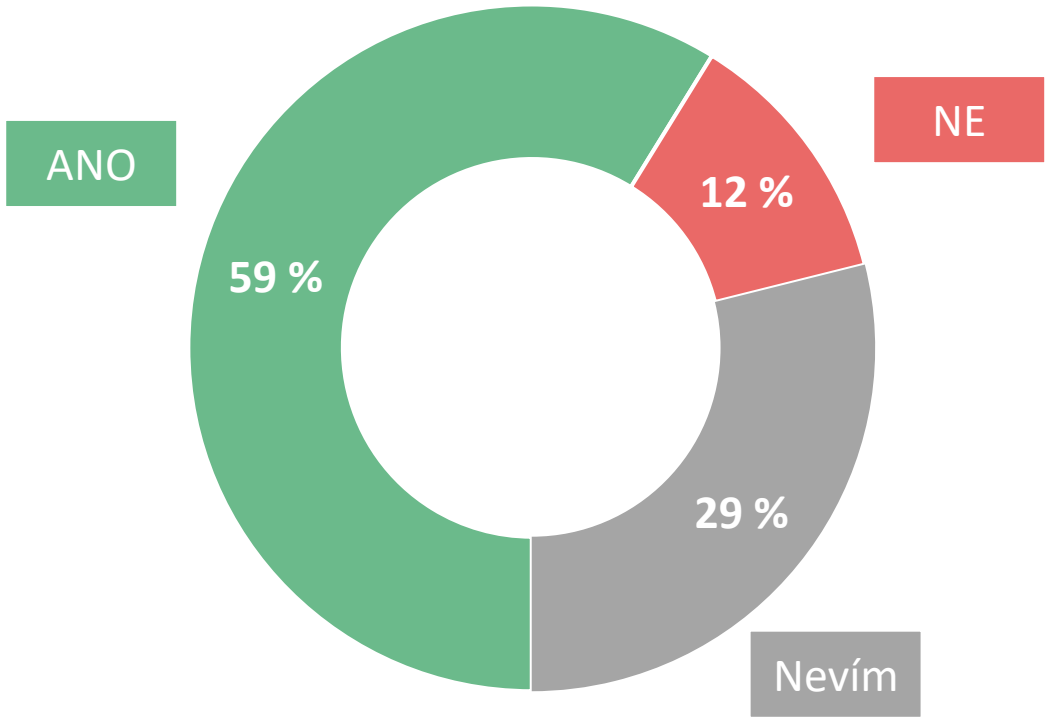
Q5. Do jaké míry souhlasíte s tím, že by zaměstnanci a zaměstnankyně měli mít právo na poskytnutí informace o průměrné odměně na srovnatelné pracovní pozici? Přitom by mělo být zaručeno, že tyto informace nebudou umožňovat zjistit mzdu či odměnu konkrétní osoby. N = 1022

Respondenti a respondentky, kteří zažili diskriminaci, by častěji využili právo na informace o odměně

Právo na poskytnutí informací o průměrné odměně na srovnatelné pracovní pozici by využilo 59 % respondentů a respondentek.

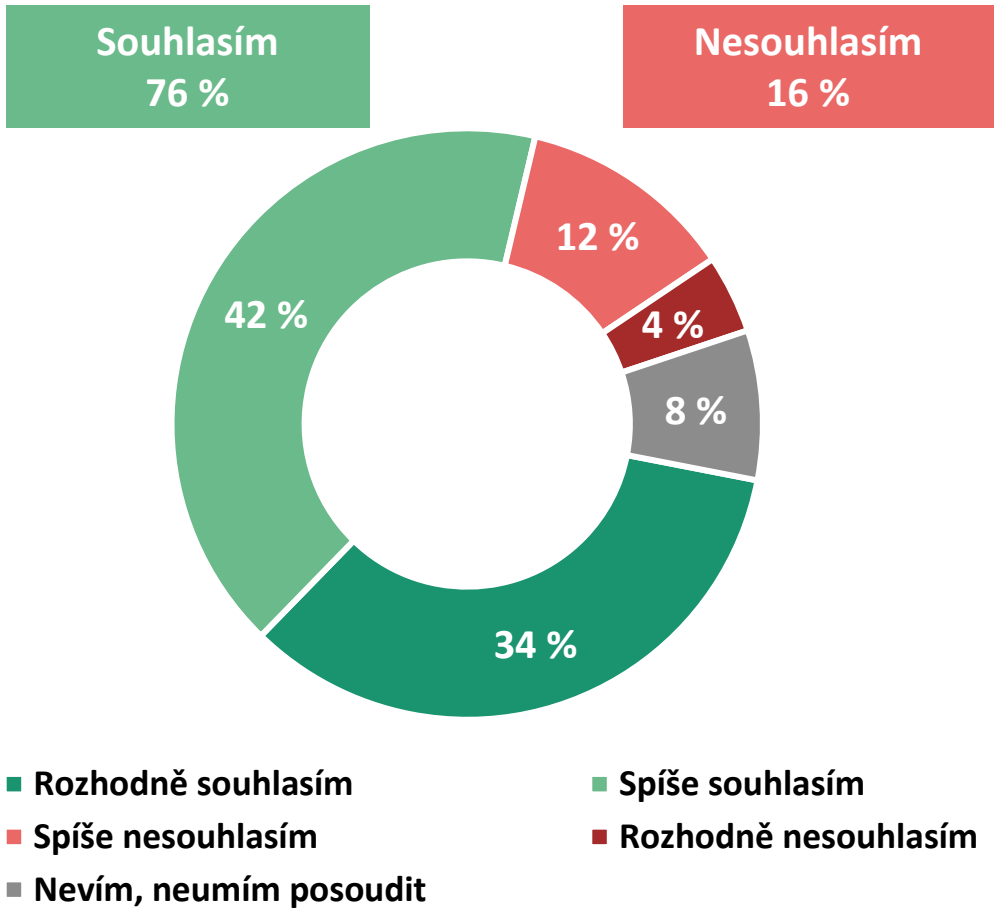
Mezi muži a ženami se podíl respondentů a respondentek, kteří by toto právo využili, významně neliší. Rozdíl se však objevuje u odpovědi „ne“ – tu uvedlo 16 % mužů oproti 9 % žen. Výraznější rozdíly jsou patrné podle věku. Zájem o využití tohoto práva je nejvyšší mezi mladými lidmi ve věku 15–24 let (74 %) a 25–34 let (70 %), zatímco ve starších věkových skupinách je nižší (53 % ve věku 45–54 let a 47 % ve věku 55–64 let).

Zkušenost s diskriminací souvisí s vyšším zájmem o využití tohoto práva. **Mezi respondenty a respondentkami, kteří v posledních pěti letech zažili diskriminaci, by si informace o odměňování vyžádalo 71 %,** zatímco mezi těmi, kteří diskriminaci nezažili, 55 % respondentů a respondentek.

Q6. Využil/a byste toto právo, pokud by bylo k dispozici? N = 1022

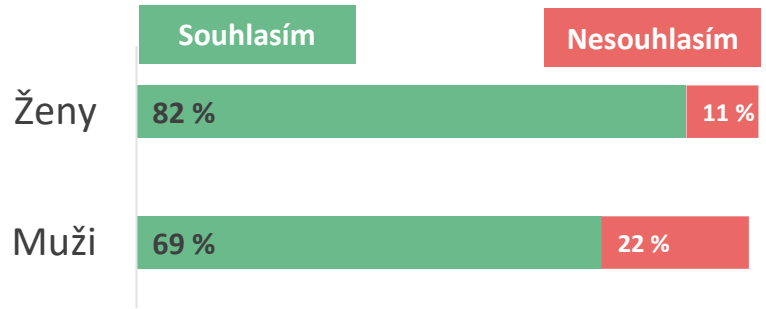
Ženy podporují zveřejňování rozdílů v odměňování častěji než muži

Výsledky ukazují, že zveřejňování informací o rozdílech v odměňování žen a mužů má mezi veřejností širokou podporu, přičemž ženy tuto formu mzdové transparentnosti podporují výrazně častěji než muži.

Tři čtvrtiny respondentů a respondentek (76 %) souhlasí s tím, aby zaměstnavatelé měli povinnost zveřejňovat informace o rozdílech v průměrných mzdách žen a mužů na srovnatelných pozicích. Přibližně třetina (34 %) s tím rozhodně souhlasí a dalších 42 % spíše souhlasí. Nesouhlas vyjádřilo 16 % respondentů a respondentek, zatímco 8 % uvedlo, že si nedokáže vytvořit názor.

Podpora této povinnosti je výrazně vyšší mezi ženami než mezi muži. Souhlas vyjádřilo 82 % žen oproti 69 % mužů. Naopak nesouhlas je častější mezi muži (22 %) než mezi ženami (11 %). Ženy také významně častěji uvádějí, že s povinností zveřejňovat rozdíly v odměňování „rozhodně souhlasí“ (41 % oproti 28 % mužů).

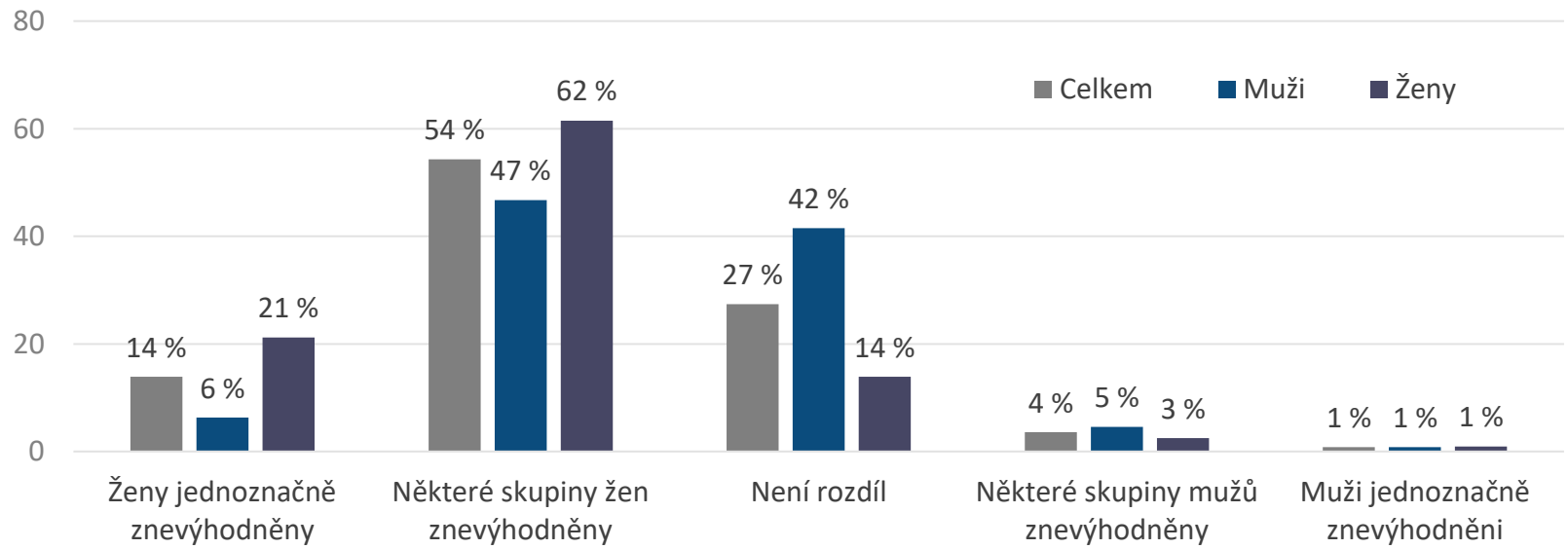
Q7. Do jaké míry souhlasíte s tím, že by velcí zaměstnavatelé měli mít povinnost zveřejňovat informace o rozdílech v průměrných mzdách žen a mužů na srovnatelných pozicích?
N = 1022

Ženy vnímají znevýhodnění žen na trhu práce silněji

Většina respondentů a respondentek (68 %) se domnívá, že ženy mají při získávání práce odpovídající jejich kvalifikaci a schopnostem horší postavení než muži. Konkrétně 14 % respondentů a respondentek považuje ženy za jednoznačně znevýhodněné a dalších 54 % se domnívá, že jsou znevýhodněny některé skupiny žen.

Názory se výrazně liší podle pohlaví respondentů a respondentek. Mezi ženami se 83 % domnívá, že ženy jsou na trhu práce znevýhodněny (21 % jednoznačně a 62 % v případě některých skupin žen). Mezi muži tento názor zastává 53 % respondentů a respondentek (6 % a 47 %).

Naopak více než dva z pěti mužů (42 %) se domnívají, že mezi ženami a muži není v možnostech získat práci odpovídající kvalifikaci žádný rozdíl. Stejný názor sdílí pouze 14 % žen. Znevýhodnění mužů uvádí jen zanedbatelná část respondentů a respondentek.

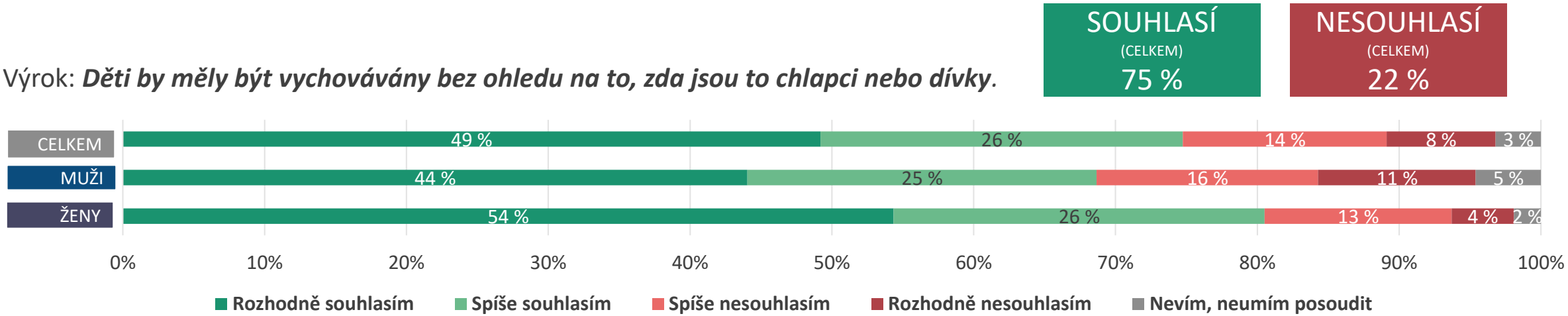
Lidé se zkušeností s diskriminací častěji vnímají znevýhodnění žen na trhu práce

Vnímání postavení žen na trhu práce souvisí se zkušeností s diskriminací. Respondenti a respondentky, kteří se v posledních pěti letech cítili diskriminováni, častěji považují ženy za znevýhodněné při získávání práce (76 % oproti 66 % mezi těmi, kteří diskriminaci nezažili). Naopak názor, že mezi ženami a muži není rozdíl, zastává častěji skupina bez zkušenosti s diskriminací (30 % vs. 19 %).

Q08. Jaké mají podle vás muži a ženy možnosti získat práci odpovídající jejich kvalifikaci a schopnostem? N = 1022

Výchovu bez rozdílů mezi chlapci a dívkami podporují tři čtvrtiny respondentů a respondentek

Výrok: ***Děti by měly být vychovávány bez ohledu na to, zda jsou to chlapci nebo dívky***.

Z výsledků vyplývá, že podpora genderově neutrální výchovy je ve společnosti převládajícím názorem, přičemž ženy ji podporují výrazně častěji než muži.

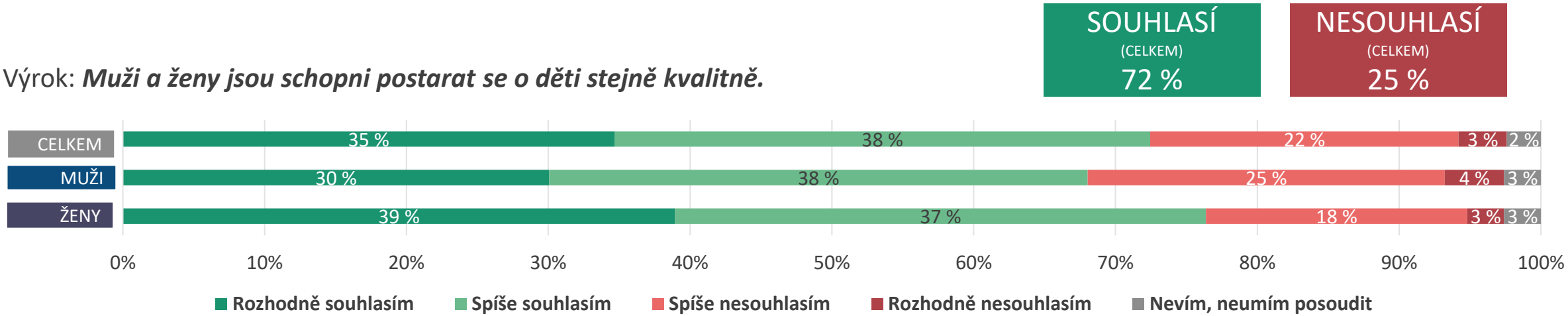
Tři čtvrtiny respondentů a respondentek (75 %) souhlasí s tím, že děti by měly být vychovávány bez ohledu na to, zda jsou to chlapci nebo dívky. Polovina respondentů a respondentek (49 %) s tímto výrokem dokonce rozhodně souhlasí.

Ženy tento názor zastávají častěji než muži. Souhlas vyjádřilo 81 % žen oproti 69 % mužů. Naopak nesouhlas je častější mezi muži (27 %) než mezi ženami (18 %). Ženy také výrazně častěji uvádějí, že s výrokem rozhodně souhlasí (54 % oproti 44 % mužů).

Q09. Do jaké míry souhlasíte s následujícími výroky: *Děti by měly být vychovávány bez ohledu na to, zda jsou to chlapci nebo dívky.* N = 1022

Většina respondentů a respondentek věří, že muži a ženy se dokážou o děti postarat stejně kvalitně

Výrok: ***Muži a ženy jsou schopni postarat se o děti stejně kvalitně.***

Výsledky ukazují, že většina veřejnosti považuje péči o děti za schopnost, kterou mohou ženy i muži zvládat stejně dobře, přesto jsou ženy o něco více přesvědčeny o rovnosti rodičovských kompetencí než muži.

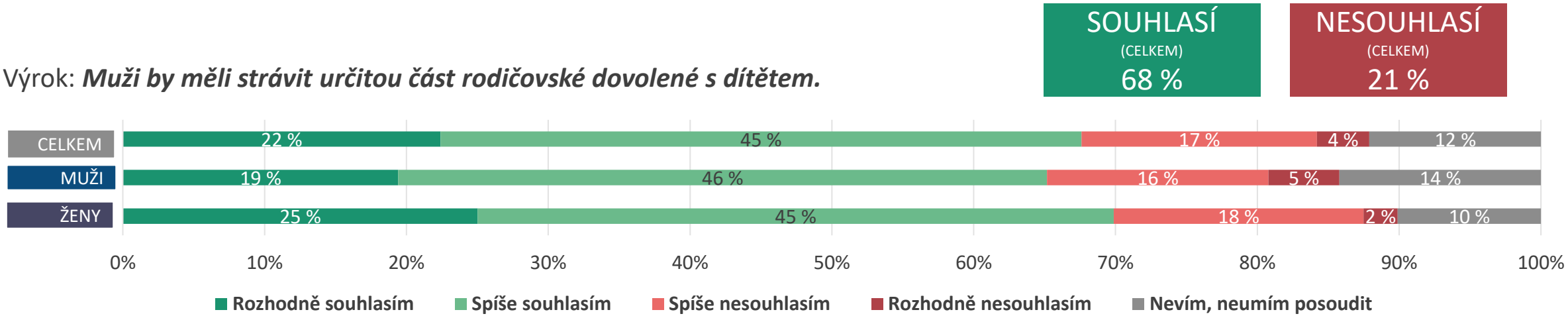
Více než sedm z deseti respondentů a respondentek (72 %) souhlasí s tím, že muži a ženy jsou schopni postarat se o děti stejně kvalitně. Přibližně třetina (35 %) s tímto výrokem rozhodně souhlasí a dalších 38 % spíše souhlasí.

Ženy tento názor zastávají častěji než muži. Souhlas vyjádřilo 76 % žen oproti 68 % mužů. Nesouhlas je vyšší mezi muži (29 %) než mezi ženami (21 %). Ženy také častěji uvádějí, že s výrokem rozhodně souhlasí (39 % oproti 30 % mužů).

Q09. Do jaké míry souhlasíte s následujícími výroky: *Muži a ženy jsou schopni postarat se o děti stejně kvalitně.* N = 1022

Podpora zapojení mužů do rodičovské dovolené převažuje napříč společností

Výrok: ***Muži by měli strávit určitou část rodičovské dovolené s dítětem.***

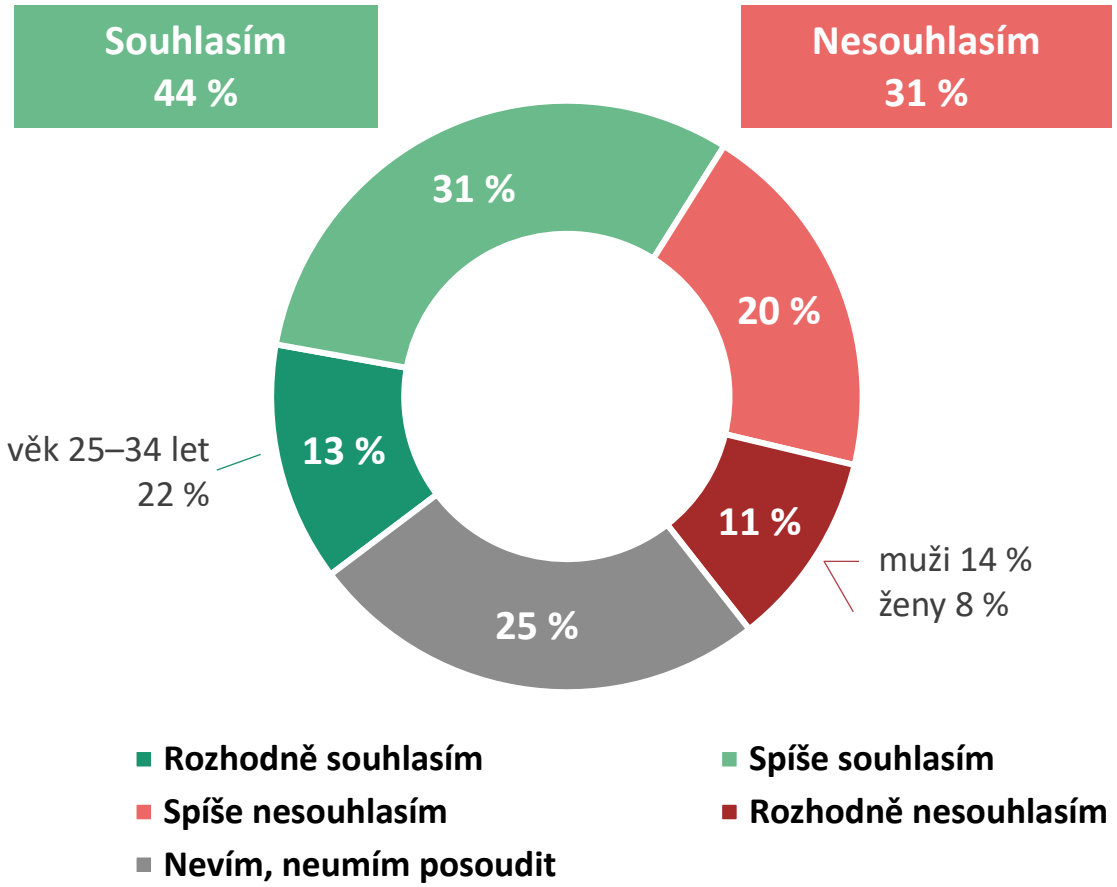
Více než dvě třetiny respondentů a respondentek (68 %) souhlasí s tím, že by muži měli strávit určitou část rodičovské dovolené s dítětem. Přibližně pětina (22 %) s tím rozhodně souhlasí a dalších 45 % spíše souhlasí. Nesouhlas vyjádřilo 21 % respondentů a respondentek.

Ženy podporují zapojení mužů do rodičovské dovolené o něco častěji než muži (70 % oproti 65 %). Muži naopak častěji uvádějí rozhodný nesouhlas (5 % oproti 2 % žen).

Podpora je patrná ve všech věkových skupinách, nejvyšší je mezi lidmi ve věku 15–24 let (76 %). Naopak nižší podporu vykazují starší respondenti a respondentky ve věku 55–64 let (67 %) a zejména lidé starší 65 let (62 %). Mladí lidé ve věku 15–24 let zároveň výrazně méně často vyjadřují nesouhlas (8 %) než respondenti a respondentky ve věku 25–34 let (23 %), 55–64 let (21 %) nebo 65 a více let (27 %).

Q09. Do jaké míry souhlasíte s následujícími výroky: *Muži by měli strávit určitou část rodičovské dovolené s dítětem.* N = 1022

Téměř polovina veřejnosti podporuje vyhrazenou část rodičovské dovolené pro druhého rodiče

Se zavedením nepřenositelné části rodičovské dovolené v délce dvou měsíců souhlasí 44 % respondentů a respondentek, zatímco nesouhlas vyjadřuje 31 %. Významná část veřejnosti (25 %) však uvádí, že si na tuto otázku nedokáže vytvořit názor.

Podpora se liší podle věku. Nejvyšší souhlas se zavedením nepřenositelné části rodičovské dovolené vykazují lidé ve věku 35–44 let (54 %) a 25–34 let (48 %). Naopak nejnižší podporu nacházíme mezi respondenty a respondentkami staršími 65 let (39 %) a ve věku 55–64 let (38 %).

Respondenti a respondentky se zkušeností s diskriminací podporují zavedení nepřenositelné části rodičovské dovolené častěji než ti, kteří diskriminaci nezažili (52 % vs. 42 %).

Q10. Do jaké míry souhlasíte se zavedením nepřenositelné části rodičovské dovolené v délce dvou měsíců? (* nepřenositelná část rodičovské dovolené = opatření, které má podpořit čerpání rodičovské dovolené otci; danou část rodičovské dovolené by musel čerpat otec, a pokud by ji nečerpal, rodina by neměla nárok na odpovídající část rodičovského příspěvku)
N = 1022

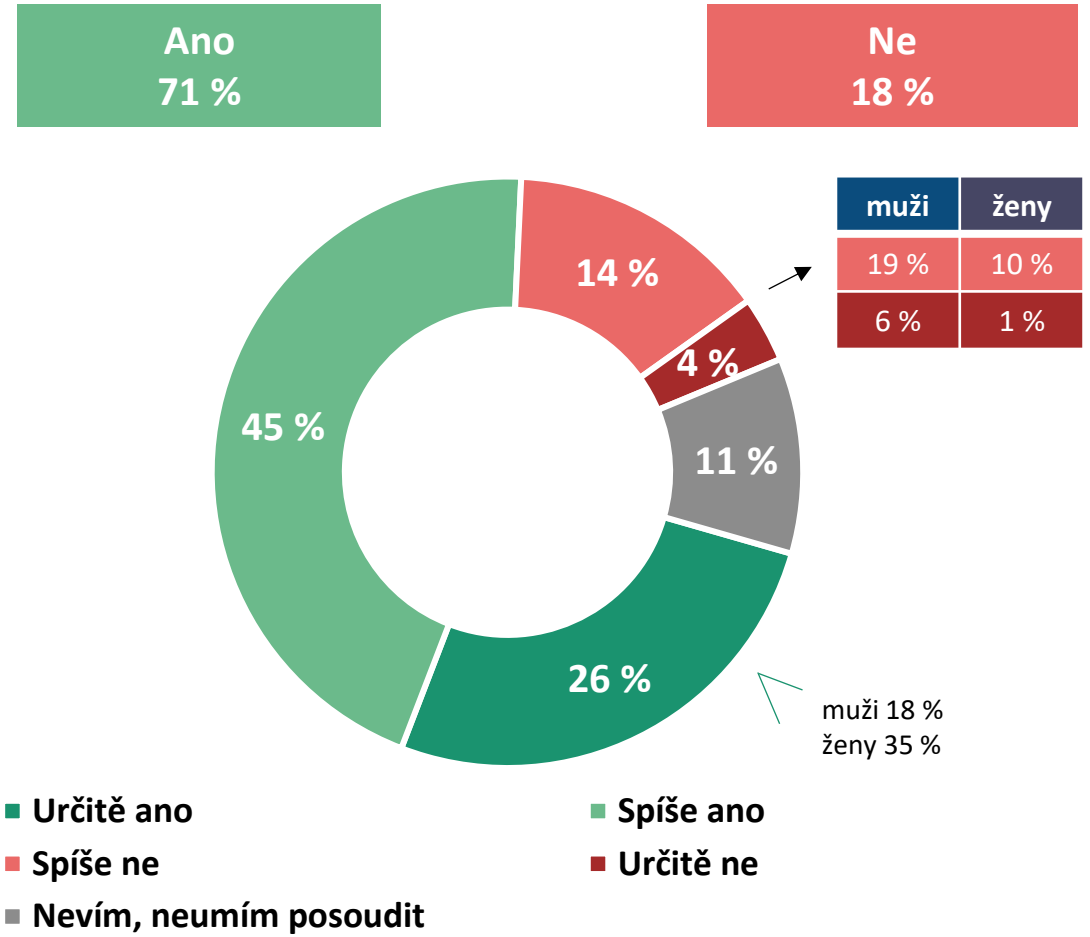
Veřejnost podporuje větší zapojení mužů do péče o děti a blízké ze strany státu

Více než sedm z deseti respondentů a respondentek (71 %) se domnívá, že by stát měl podporovat větší zapojení mužů do péče o děti a blízké. Nesouhlas vyjadřuje 18 % dotázaných, zatímco 11 % nemá na tuto otázku vyhraněný názor.

Podpora je výrazně vyšší mezi ženami než mezi muži. Souhlas vyjadřuje 77 % žen oproti 65 % mužů, přičemž ženy téměř dvakrát častěji volí odpověď „určitě ano“ (35 % oproti 18 %). Muži naopak častěji vyjadřují nesouhlas.

Z hlediska věku dosahuje nejvyšší podpory skupina 25–34 let, kde souhlas vyjádřilo 80 % respondentů a respondentek. Ve všech věkových kategoriích však souhlas výrazně převažuje nad nesouhlasem.

Ještě výraznější rozdíly se objevují podle zkušenosti s diskriminací či obtěžováním. Mezi lidmi, kteří takovou zkušenost mají, podporuje větší zapojení mužů do péče 80 % respondentů a respondentek, zatímco mezi těmi bez této zkušenosti 69 %. Skupina se zkušeností s diskriminací také výrazně častěji volí odpověď „určitě ano“ (43 % oproti 21 %).

Q11. Myslíte si, že by mělo být podporováno větší zapojení mužů do péče o děti a blízké ze strany státu? N = 1022

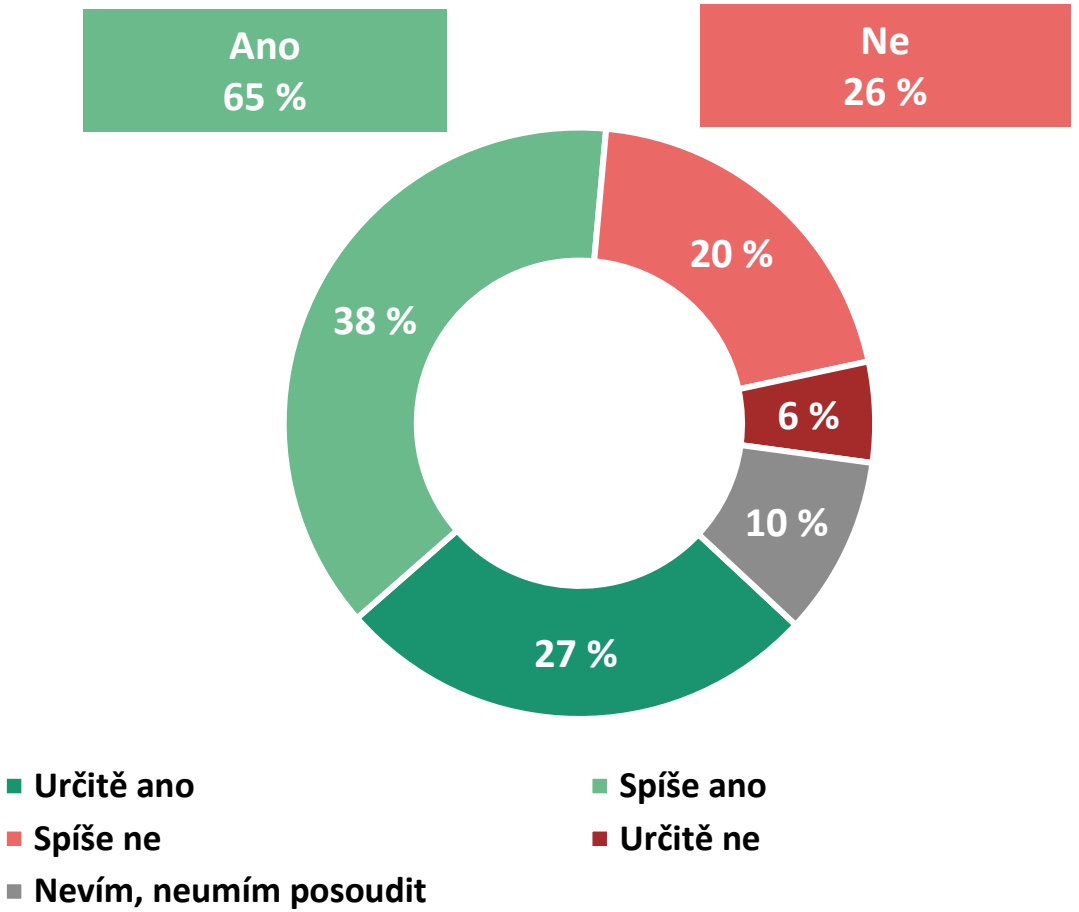
Téměř dvě třetiny veřejnosti podporují zajištění místa v předškolní péči od dvou let věku dítěte

Zajištění místa v mateřské škole nebo dětské skupině od dvou let věku dítěte podporuje 65 % respondentů a respondentek, zatímco nesouhlas vyjadřuje 26 %. Desetina veřejnosti nemá na tuto otázku vyhraněný názor.

Mezi ženami a muži nejsou v názorech statisticky významné rozdíly. Podpora tohoto opatření je vysoká napříč celou populací.

Z hlediska věku jsou nejvíce nakloněni zajištění místa v předškolní péči lidé ve věku 25–34 let (75 %) a 35–44 let (67 %), tedy skupiny, které se nejčastěji nacházejí ve fázi péče o malé děti. Nejnižší podporu vykazuje věková skupina 45–54 let (56 %), přesto i zde souhlas převažuje nad nesouhlasem.

Rozdíly podle velikosti místa bydliště jsou poměrně malé. Nejvyšší podporu vyjadřují obyvatelé největších měst nad 100 tisíc obyvatel (70 %). V menších obcích do 5 tisíc obyvatel se podpora pohybuje kolem dvou třetin respondentů a respondentek (66 %) a v obcích mezi pěti až dvaceti tisíci obyvatel je nejnižší ze zkoumaného souboru (58 %). Ve všech typech sídel převažuje souhlas nad nesouhlasem.

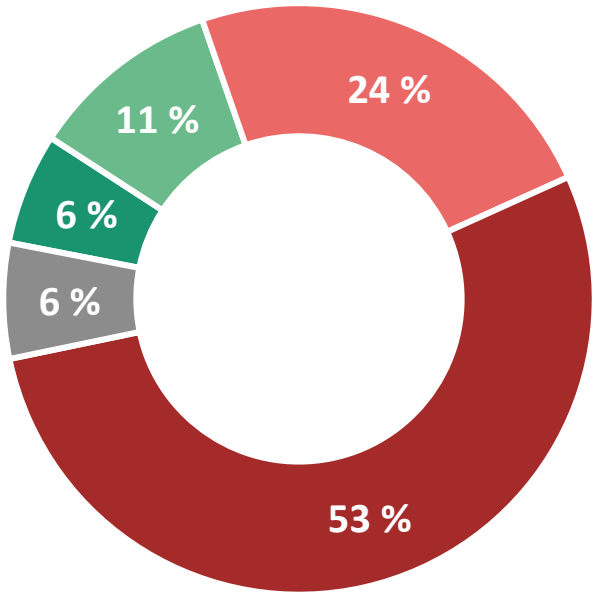
Q12. Myslíte si, že by obce měly zajistit místo v mateřské škole nebo dětské skupině od 2 let věku dítěte? N = 1022

ROZHODOVÁNÍ

Přesvědčení o nedostatečných schopnostech žen v politice sdílí jen menšina veřejnosti

Souhlasím 17 %

Nesouhlasím 77 %

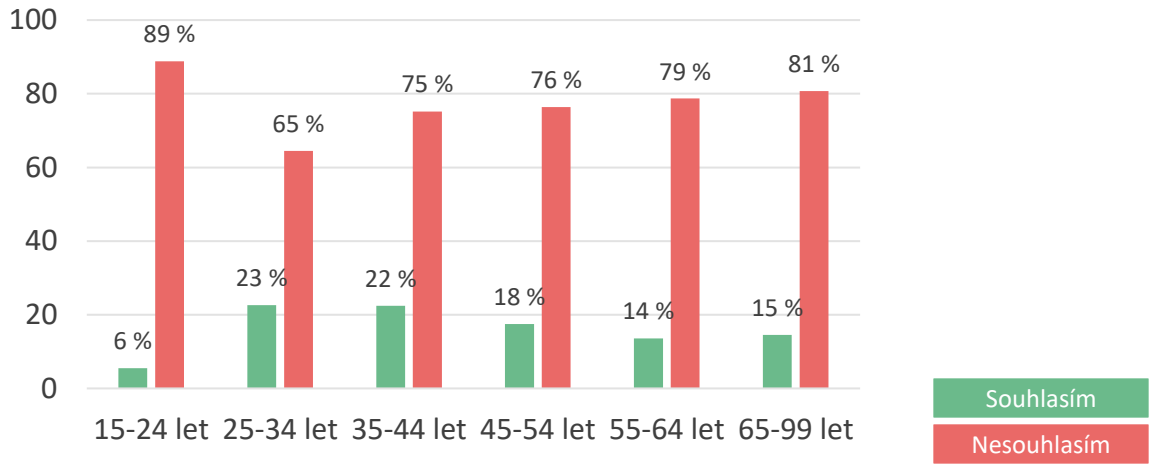

- **Rozhodně souhlasím**
- **Spíše souhlasím**
- **Spíše nesouhlasím**
- **Rozhodně nesouhlasím**
- **Nevím, neumím posoudit**

S tvrzením, že ženy nemají dostatečné kvality a dovednosti k zastávání odpovědných pozic v politice, souhlasí 17 % respondentů a respondentek. Naproti tomu více než tři čtvrtiny veřejnosti (77 %) s tímto názorem nesouhlasí, z toho 53 % rozhodně.

Ženy odmítají toto tvrzení častěji než muži. Nesouhlas vyjadřuje 79 % žen oproti 75 % mužů, přičemž rozhodný nesouhlas je mezi ženami zastoupen významně častěji (57 % oproti 50 %). Muži naopak častěji s tvrzením souhlasí (18 % oproti 15 % žen).

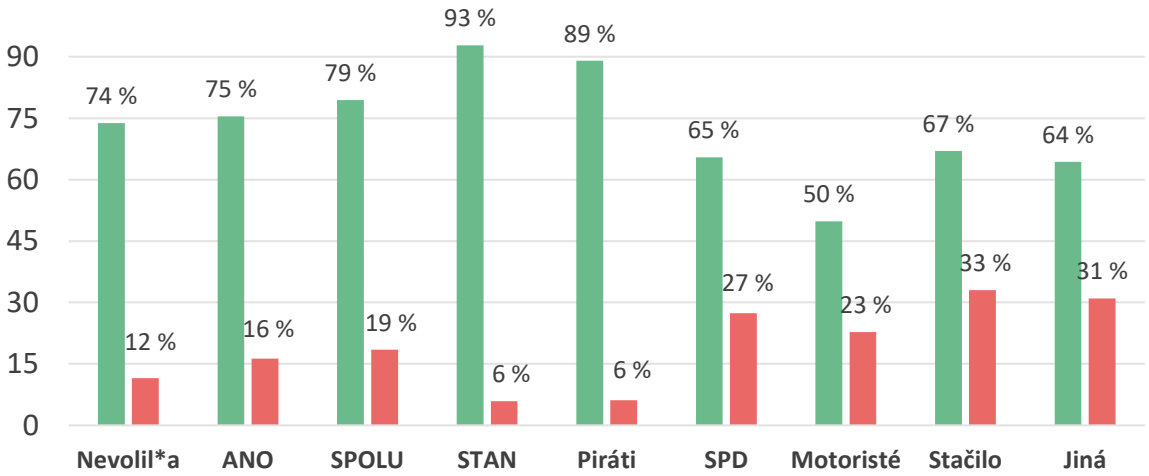
Ve všech věkových skupinách převažuje nesouhlas nad souhlasem. Nejvýrazněji odmítají toto tvrzení respondenti a respondentky ve věku 15–24 let, kde téměř sedm z deseti (69 %) volí odpověď „rozhodně nesouhlasím“.

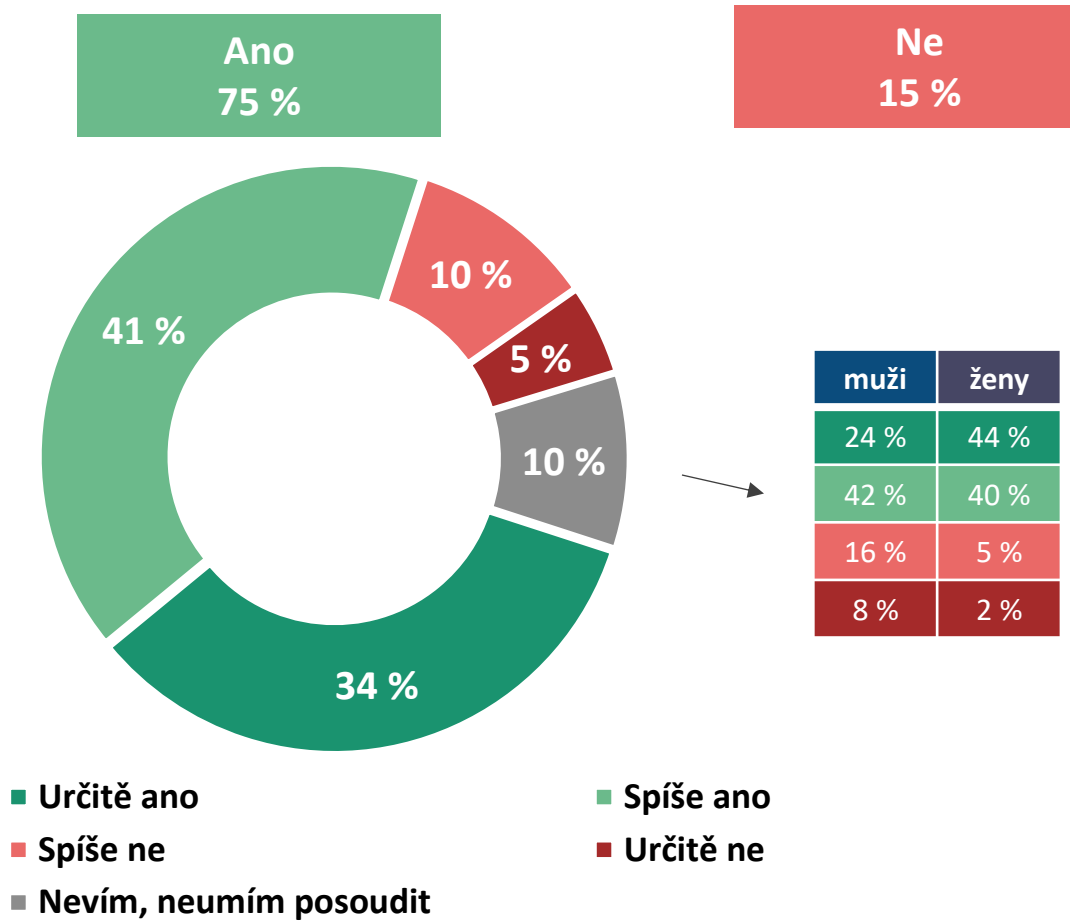
Q13. Do jaké míry souhlasíte s tvrzením, že ženy nemají dostatečné kvality a dovednosti k tomu, aby mohly zastávat odpovědné pozice v politice? N = 1022

Tři čtvrtiny veřejnosti se vyjadřují pro aktivní podporu kandidatur žen ze strany politických stran

Aktivní podporu kandidatur žen ve volbách schvalují tři čtvrtiny veřejnosti (75 %). Souhlas je výrazně vyšší mezi ženami (84 %) než mezi muži (66 %). Nejvyšší podporu vyjadřují voliči STAN (93 %) a Pirátů (89 %), nejnižší voliči Motoristů (50 %).

Graf zobrazuje odpovědi Ano/Ne podle volby v posledních volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2025.

muži	ženy
24 %	44 %
42 %	40 %
16 %	5 %
8 %	2 %

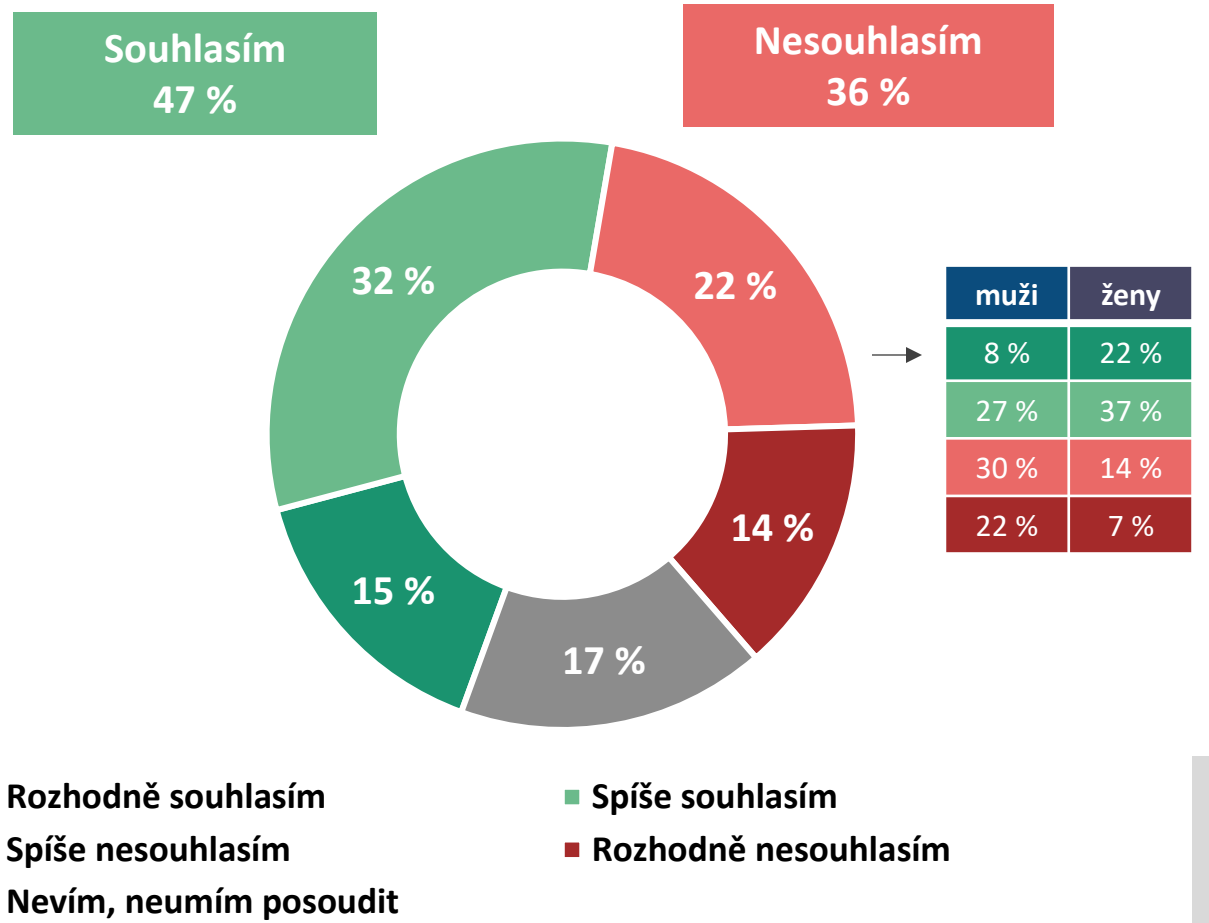
Q14. Myslíte si, že by politické strany měly aktivně podporovat kandidatury žen ve volbách v ČR? N = 1022

Necelá polovina souhlasí i s legislativní podporou zvýšení zastoupení žen v politice

Legislativní opatření pro zvýšení zastoupení žen na kandidátních listinách podporuje 47 % veřejnosti, zatímco 36 % je odmítá. Podpora je výrazně vyšší mezi ženami (59 %) než mezi muži (35 %).

Ve srovnání s obecnou podporou aktivního prosazování kandidatur žen ze strany politických stran je podpora konkrétních legislativních nástrojů výrazně nižší. Zatímco aktivní podporu kandidátek podporují tři čtvrtiny veřejnosti (75 %), legislativní zásahy získávají podporu necelé poloviny respondentů a respondentek (47 %).

Podle volebních preferencí je nejvyšší podpora mezi voliči Pirátů (55 %), ANO (55 %) a STAN (42 %). Naopak nejnižší podporu vykazují voliči Motoristů (20 %) a voliči SPD (41 %). Relativně skeptičtí jsou také voliči Stačilo! (40 % souhlas) a SPOLU (38 % souhlas).

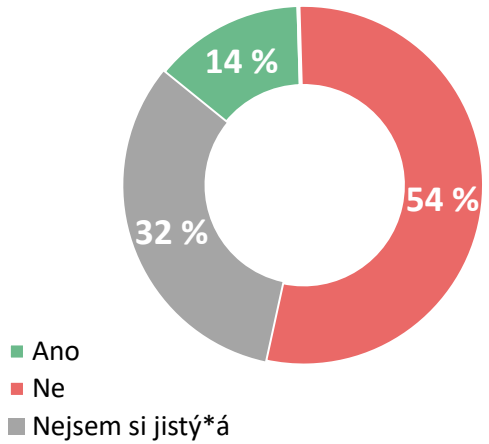
	muži	ženy
Rozhodně souhlasím	8 %	22 %
Spíše souhlasím	27 %	37 %
Spíše nesouhlasím	30 %	14 %
Rozhodně nesouhlasím	22 %	7 %

Q15. Do jaké míry souhlasíte se zavedením legislativních opatření pro zvýšení zastoupení žen na kandidátních listinách politických stran ve volbách v ČR? N = 1022

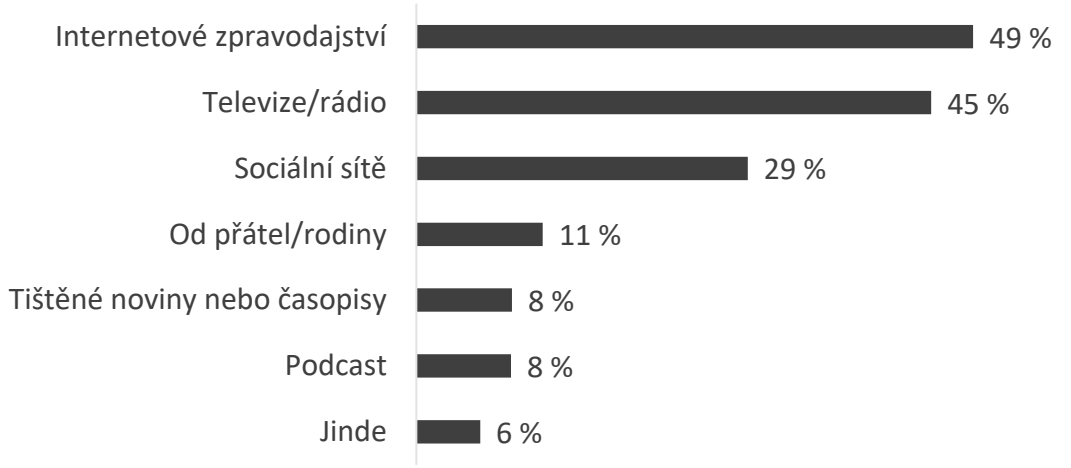
BEZPEČÍ

Povědomí o novém zákoně o domácím násilí je nízké

Slyšel*a jste o novém zákoně o domácím násilí, který platí od července letošního roku?

Kde jste o novém zákoně slyšel*a?

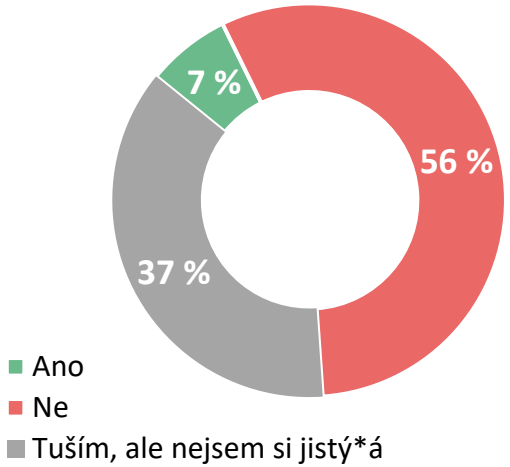
Povědomí o novém zákoně o domácím násilí je mezi veřejností zatím poměrně nízké. Pouze 14 % respondentů a respondentek uvedlo, že o zákoně slyšelo, zatímco více než polovina (54 %) o něm neslyšela a téměř třetina si nebyla jistá.

Informace o zákoně lidé nejčastěji získávali z internetového zpravodajství (49 %), televize či rádia (45 %) nebo ze sociálních sítí (29 %).

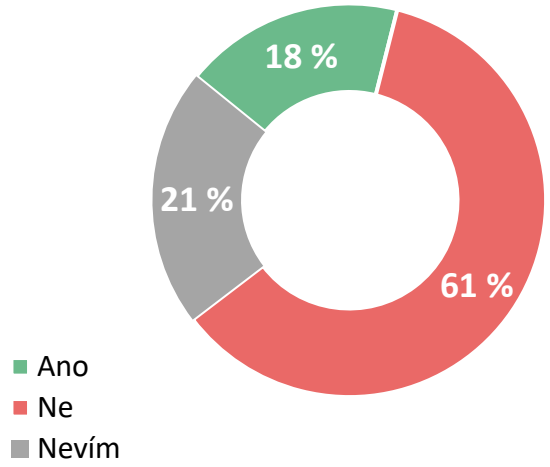
Q16. Slyšel*a jste o novém zákoně o domácím násilí, který platí od července letošního roku? N = 1022
Q17. Kde jste o novém zákoně slyšel*a? N = 140

Jen malá část veřejnosti zná konkrétní změny, které nový zákon přináší

Víte, co je hlavním cílem tohoto zákona?

Zaznamenali jste, že nový zákon o domácím násilí zavádí definici domácího násilí?

Znalost obsahu nového zákona o domácím násilí je mezi veřejností omezená. Pouze 7 % respondentů a respondentek uvedlo, že ví, jaký je hlavní cíl zákona, zatímco více než polovina (56 %) přiznává, že jej nezná. Dalších 37 % respondentů a respondentek uvedlo, že si není jistých. Zavedení definice domácího násilí zaznamenalo 18 % veřejnosti, zatímco 61 % o této změně nevědělo. O nové definici vědí významně častěji muži (22 %), lidé ve věku 15–24 let (30 %) a vysokoškolsky vzdělaní respondenti a respondentky (28 %). Mezi voliči SPOLU, STAN a Pirátů se najde přibližně čtvrtina těch, kteří o zavedení definice vědí, kdežto mezi nevoliči je takových jen 10 %.

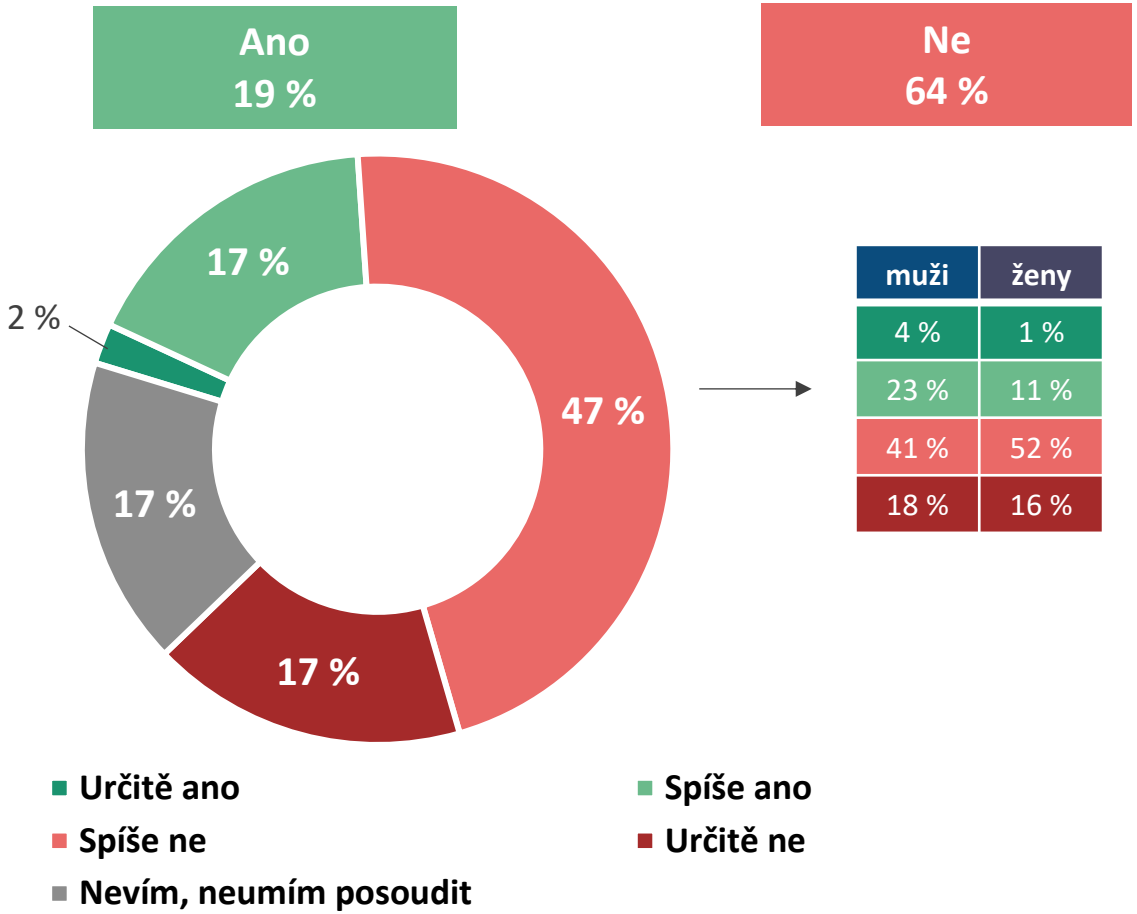
Q18. Víte, co je hlavním cílem tohoto zákona? N = 1022
Q19. Zaznamenali jste, že nový zákon o domácím násilí zavádí definici domácího násilí? N = 1022

Většina veřejnosti nepovažuje ochranu obětí domácího násilí za dostatečnou

Přibližně pětina respondentů a respondentek se domnívá, že stát a jeho instituce poskytují obětem domácího násilí dostatečnou ochranu a podporu. Naopak téměř dvě třetiny veřejnosti (64 %) zastávají názor, že současná ochrana a podpora dostatečná není.

Mezi ženami a muži existují výrazné rozdíly. Zatímco ochranu obětí domácího násilí vnímá jako dostatečnou 27 % mužů, mezi ženami je to pouze 12 %. Naopak kritický postoj zastává více než sedm z deseti žen (72 %) oproti 55 % mužů.

Ještě výraznější rozdíly se objevují podle zkušenosti s diskriminací či obtěžováním. Mezi respondenty a respondentkami s touto zkušeností považuje ochranu obětí za dostatečnou pouze 11 %, zatímco 77 % ji hodnotí jako nedostatečnou. U respondentů a respondentek bez zkušenosti s diskriminací jsou postoje méně kritické – dostatečnou ochranu vnímá 28 % a nedostatečnou 60 %.

muži	ženy
4 %	1 %
23 %	11 %
41 %	52 %
18 %	16 %

Q20. Domníváte se, že stát a jeho instituce poskytují obětem domácího násilí dostatečnou ochranu a podporu? N = 1022

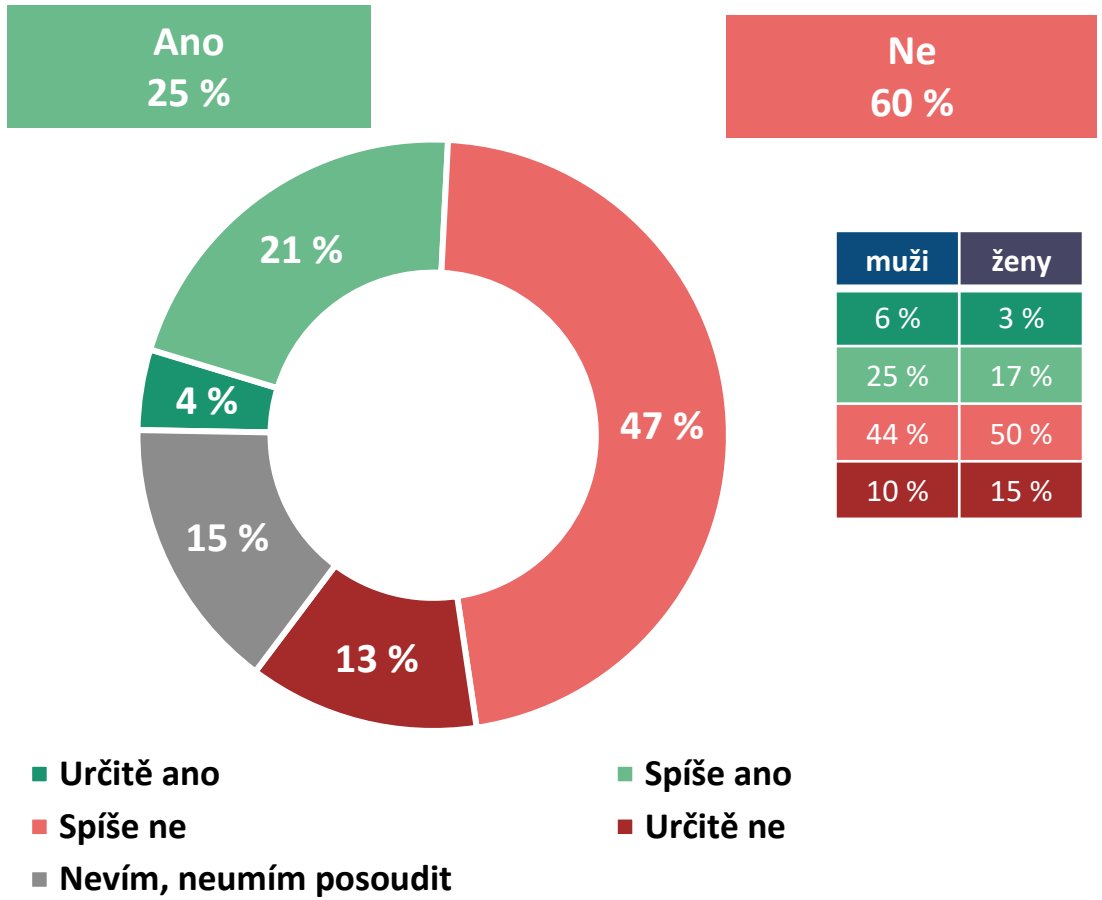
60 % respondentů a respondentek si nemyslí, že je pro oběti domácího násilí snadné získat potřebnou pomoc

Jen čtvrtina respondentů a respondentek (25 %) se domnívá, že je v České republice pro oběti domácího násilí snadné získat potřebnou pomoc. Šest z deseti (60 %) zastává názor, že získání pomoci snadné není.

Ženy hodnotí dostupnost pomoci výrazně kritičtěji než muži. Za snadno dostupnou ji považuje 20 % žen oproti 31 % mužů. Naopak názor, že získání pomoci není snadné, sdílí 65 % žen a 53 % mužů.

S rostoucím věkem se zvyšuje skepse vůči dostupnosti pomoci. Nejpozitivněji situaci hodnotí nejmladší respondenti a respondentky ve věku 15–24 let, z nichž 39 % považuje získání pomoci za snadné. Naopak mezi lidmi staršími 65 let tento podíl klesá na 18 %, zatímco téměř sedm z deseti (69 %) se domnívá, že pomoc není snadno dostupná.

Výrazně kritičtější jsou také respondenti a respondentky se zkušeností s diskriminací či obtěžováním. Pouze 18 % z nich se domnívá, že oběti mohou pomoc získat snadno, zatímco 70 % zastává opačný názor. Mezi lidmi bez této zkušenosti považuje získání pomoci za snadné 28 % respondentů a respondentek za obtížné 56 %.

	muži	ženy
Určitě ano	6 %	3 %
Spíše ano	25 %	17 %
Spíše ne	44 %	50 %
Určitě ne	10 %	15 %

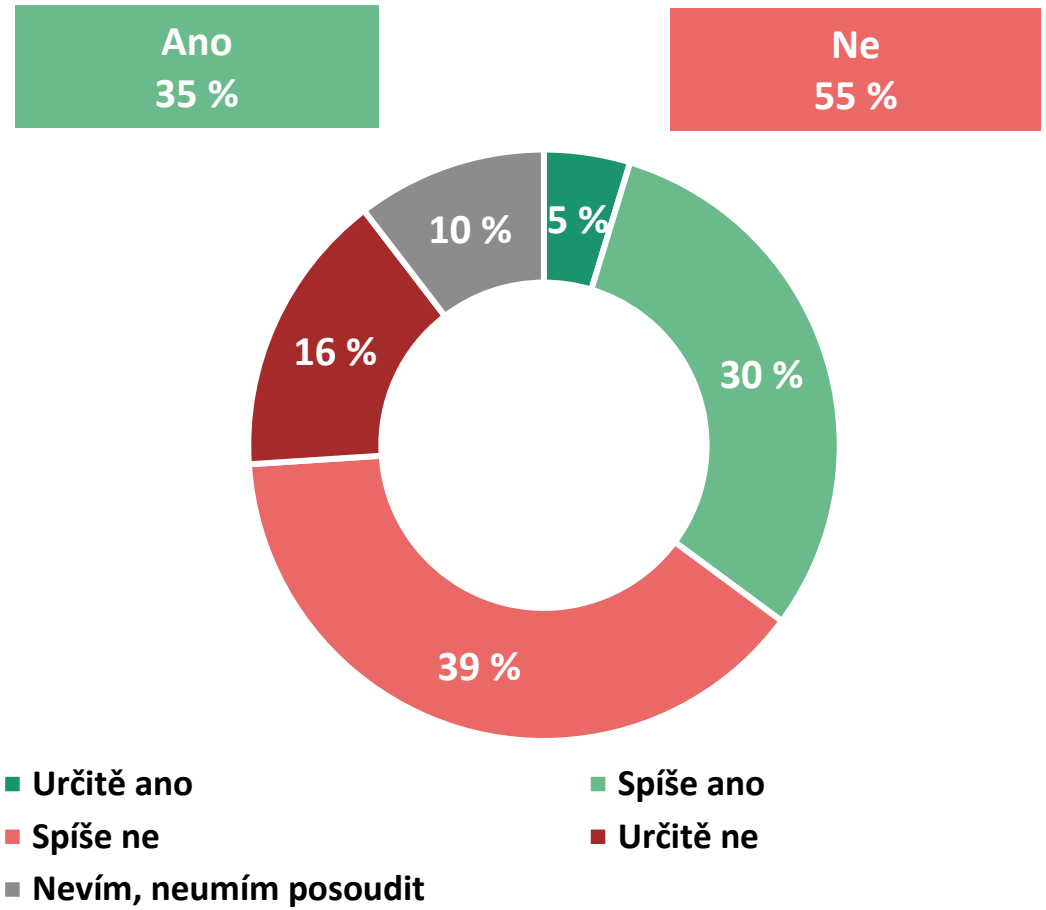
Q21. Myslíte si, že je v České republice pro oběti domácího násilí snadné získat potřebnou pomoc? N = 1022

Informace o pomoci obětem domácího násilí má pouze třetina respondentů a respondentek

Třetina (35 %) respondentů a respondentek se domnívá, že má dostatečné informace o tom, kde a jak mohou oběti domácího násilí vyhledat pomoc. Více než polovina veřejnosti (55 %) uvádí, že potřebnými informacemi nedisponuje.

Sociodemografické rozdíly jsou v této otázce minimální. Výraznější odlišnosti se objevují pouze podle velikosti místa bydliště. Nejvyšší míru informovanosti deklarují obyvatelé měst nad 100 tisíc obyvatel, kde se za dostatečně informované považuje 43 % respondentů a respondentek. Naopak v nejmenších obcích do 999 obyvatel je to pouze 27 %.

Přesto i ve velkých městech převažuje podíl lidí, kteří se necítí být dostatečně informováni o možnostech pomoci obětem domácího násilí.

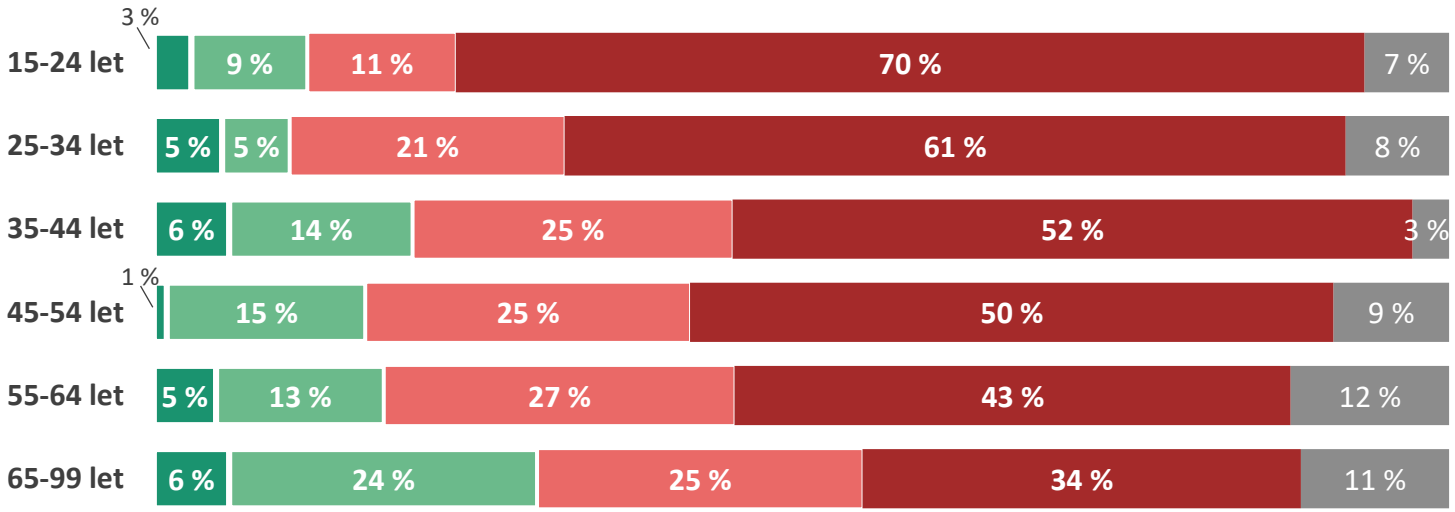
Q22. Máte dostatečné informace o tom, kde a jak mohou oběti domácího násilí vyhledat pomoc? N = 1022

S věkem roste tendence přičítat ženám odpovědnost za znásilnění

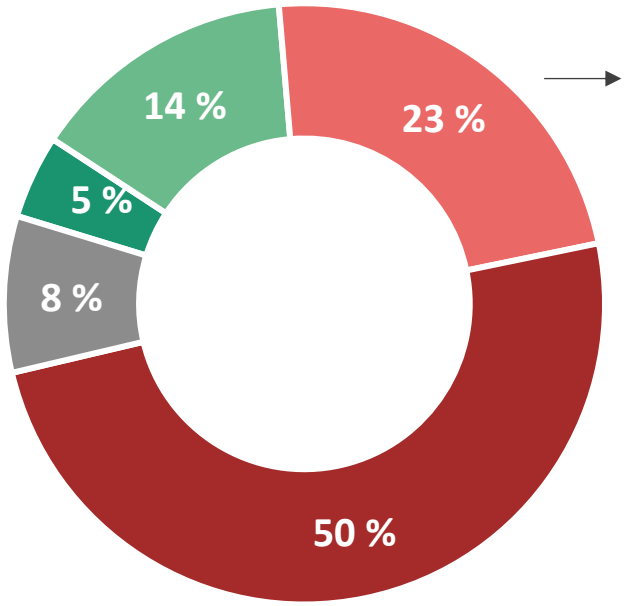
Souhlasím 19 %

Nesouhlasím 73 %

Téměř tři čtvrtiny veřejnosti (73 %) odmítají tvrzení, že si ženy mohou za některých okolností za znásilnění samy. Nesouhlas je výrazně vyšší mezi ženami (83 %) než mezi muži (62 %) a nejsilnější mezi mladými lidmi ve věku 15–24 let (82 %), zatímco s rostoucím věkem podíl dotázaných, kteří s tvrzením vyjádřili nesouhlas, klesá až na 59 % v kategorii 65 let a více.

Graf zobrazuje odpovědi na otázku Q23 dle věkových kategorií.

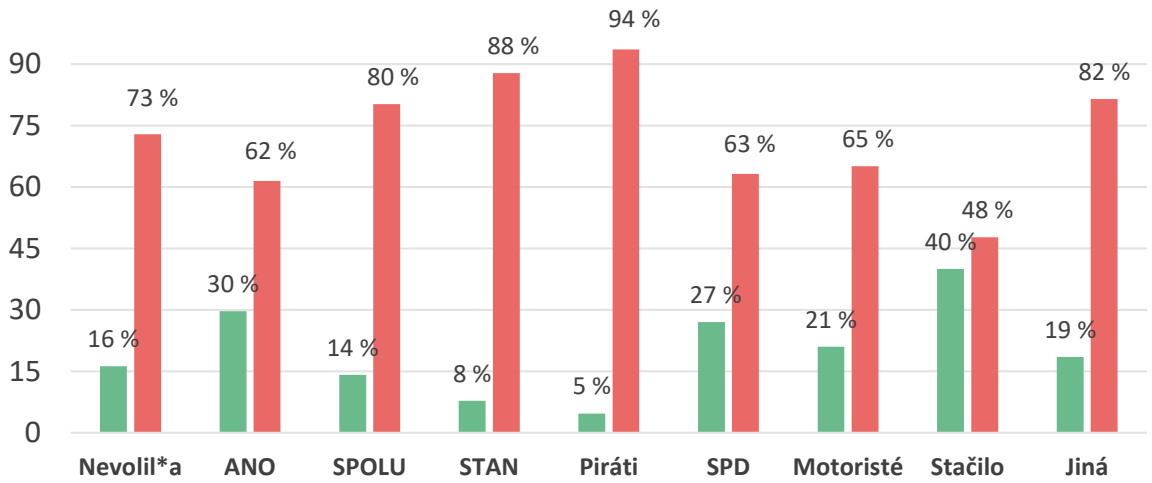
muži	ženy
6 %	3 %
21 %	9 %
24 %	22 %
38 %	61 %

- Rozhodně souhlasím
- Spíše souhlasím
- Spíše nesouhlasím
- Rozhodně nesouhlasím

Q23. Ženy si mohou za některých okolností za znásilnění samy. N = 1022

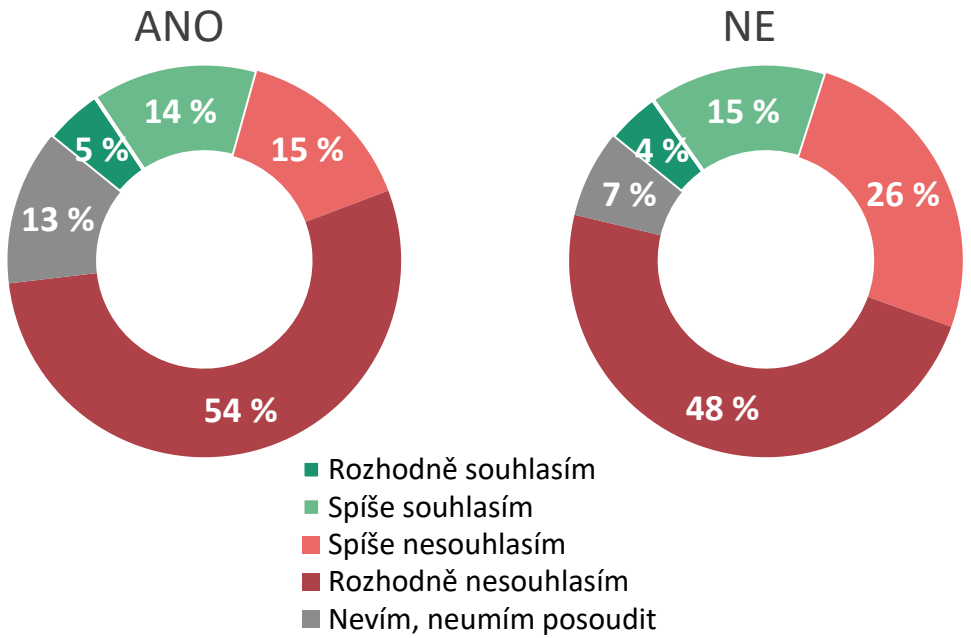
Mezi voliči stran existují rozdíly v pohledu na oběti znásilnění

Názory na tvrzení, že si ženy mohou za některých okolností za znásilnění samy, se výrazně liší podle politických preferencí respondentů a respondentek. Nejvyšší míru nesouhlasu nacházíme mezi voliči Pirátů, kde tento postoj zastává 94 % respondentů a respondentek, a mezi voliči STAN (88 %), na druhé straně mezi voliči Stačilo! (48 %) a ANO (62 %) jsou podíly těch, kteří s tvrzením nesouhlasí významně nižší.

Graf zobrazuje odpovědi Ano/Ne podle volby v posledních volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2025.

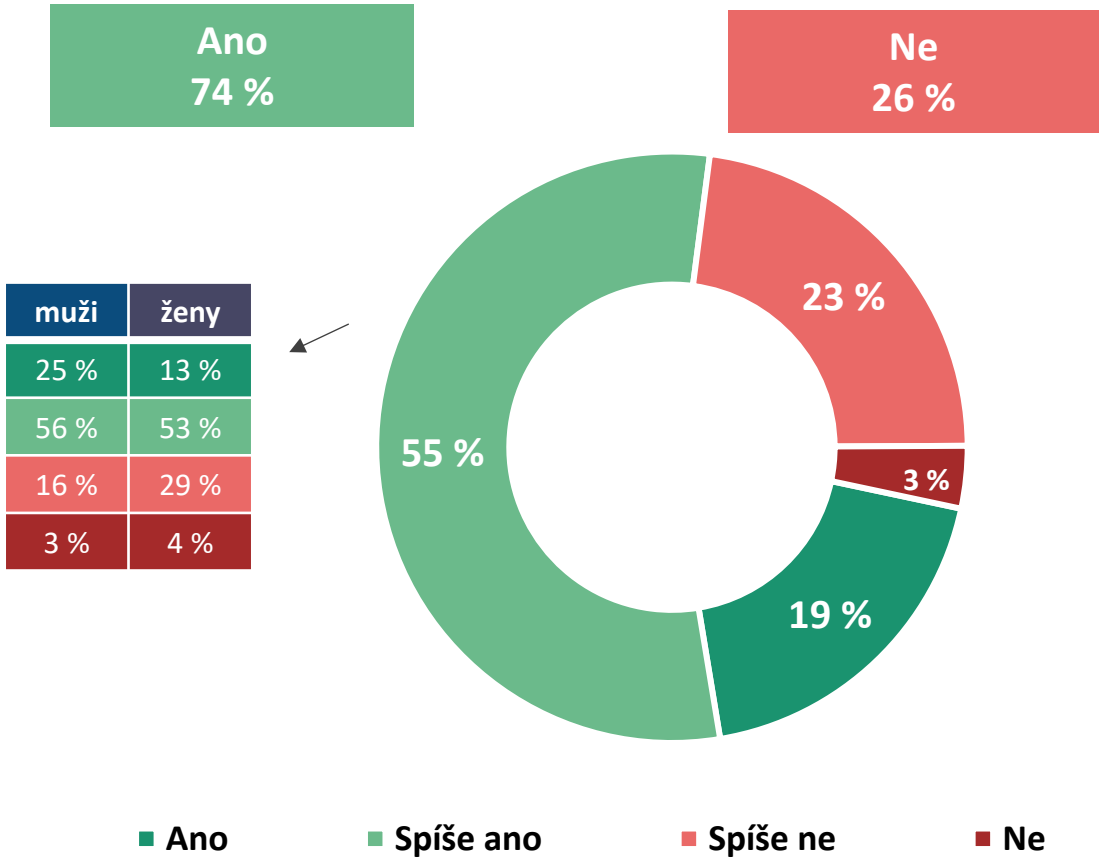
Cítil*a jste se Vy osobně během posledních pěti let, tj. od počátku roku 2020, v České republice diskriminován*a anebo obtěžován*a?

Graf zobrazuje odpovědi tříděné podle odpovědí na otázku Q03.

Q23. Ženy si mohou za některých okolností za znásilnění samy. N = 1022

Pocit bezpečí ve veřejném prostoru je nižší mezi ženami

Pocit bezpečí ve veřejném prostoru deklaruje 74 % respondentů a respondentek, z toho 19 % jednoznačně. Naopak přibližně čtvrtina veřejnosti (26 %) uvádí, že se ve veřejném prostoru necítí bezpečně.

Mezi ženami a muži existují výrazné rozdíly. Zatímco pocit bezpečí vyjadřuje 81 % mužů, mezi ženami je to 67 %.

Ještě výraznější rozdíly nacházíme podle zkušenosti s diskriminací či obtěžováním. Mezi respondenty a respondentkami s touto zkušeností se bezpečně cítí pouze 62 %, zatímco mezi těmi bez této zkušenosti 77 %. Naopak téměř čtyři z deseti respondentů a respondentek se zkušeností s diskriminací (38 %) uvádějí, že se ve veřejném prostoru necítí bezpečně, oproti 23 % mezi ostatními.

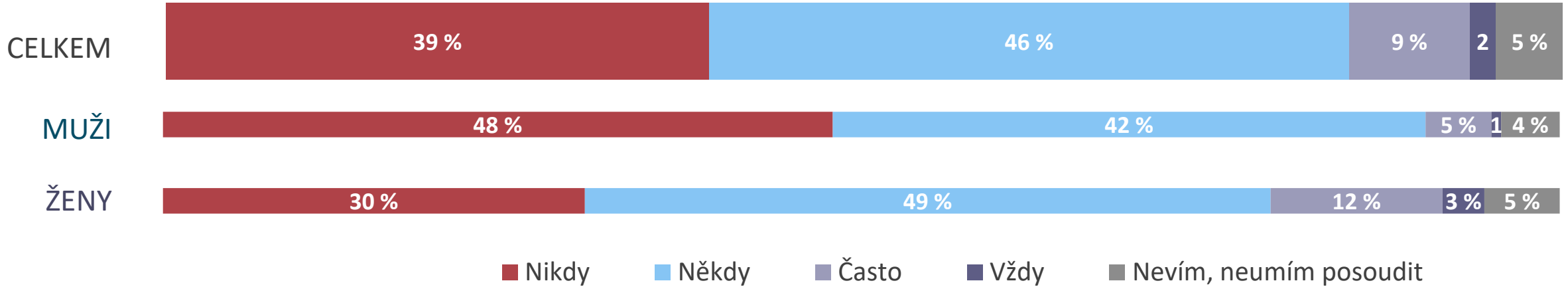
Q24. Máte ve veřejném prostoru pocit bezpečí? N = 1022

Strach z napadení ovlivňuje pohyb ve veřejném prostoru zejména u žen

Více než polovina respondentů a respondentek uvedla, že se alespoň někdy vyhnula veřejnému místu nebo situaci kvůli obavám z fyzického či sexuálního napadení. Dvě pětiny (39 %) respondentů a respondentek uvádějí, že takovou zkušenost nemají.

Významné rozdíly se objevují mezi ženami a muži. Zatímco téměř polovina mužů (48 %) uvedla, že se veřejným místům z těchto důvodů nikdy nevyhýbá, mezi ženami je to pouze 30 %. Ženy naopak častěji uvádějí, že se takovým situacím vyhýbají někdy (49 %), často (12 %) nebo dokonce vždy (3 %).

Rozdíly nacházíme i podle zkušenosti s diskriminací či obtěžováním. Mezi respondenty a respondentkami s touto zkušeností se veřejným místům či situacím kvůli strachu někdy vyhýbá 56 %, přičemž téměř každý pátý (20 %) tak činí často a 4 % vždy. Mezi lidmi bez této zkušenosti uvedlo, že se veřejným místům nikdy nevyhýbá 45 % respondentů a respondentek.

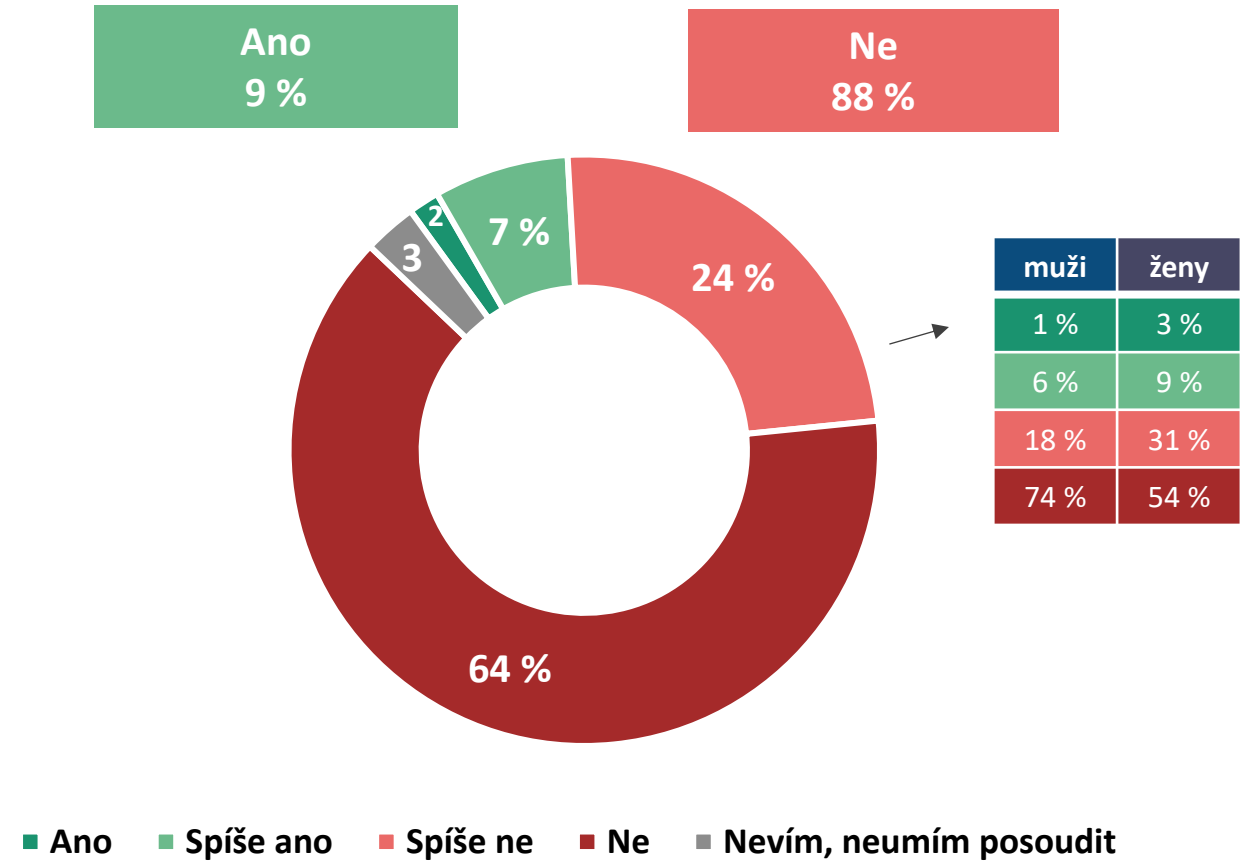
Q25. Vyhnul*a jste se v poslední době nějakému veřejnému místu nebo situaci kvůli pocitu strachu z fyzického nebo sexuálního napadení?

Většina lidí se veřejné dopravě z bezpečnostních důvodů nevyhýbá

Většina respondentů a respondentek (64 %) uvádí, že se veřejné dopravě z důvodu obav o vlastní bezpečí nevyhýbá. Dalších 24 % respondentů a respondentek odpovědělo „spíše ne“. Pouze přibližně desetina veřejnosti (9 %) uvedla, že se veřejné dopravě alespoň částečně vyhýbá.

Téměř tři čtvrtiny mužů (74 %) uvedly, že se veřejné dopravě z bezpečnostních důvodů nevyhýbají, mezi ženami je to pouze 54 %. Ženy také častěji uvádějí, že se veřejné dopravě vyhýbají (12 % oproti 7 % mužů).

Rozdíly jsou patrné také podle zkušenosti s diskriminací či obtěžováním. Mezi respondenty a respondentkami s touto zkušeností se veřejné dopravě alespoň částečně vyhýbá 18 % osob, zatímco mezi lidmi bez této zkušenosti pouze 7 %. Více než dvě třetiny respondentů a respondentek bez zkušenosti s diskriminací (69 %) uvádějí, že se veřejné dopravě nevyhýbají vůbec.

Q26. Vyhýbáte se využívání veřejné dopravy z důvodu obav o své bezpečí? N = 1022

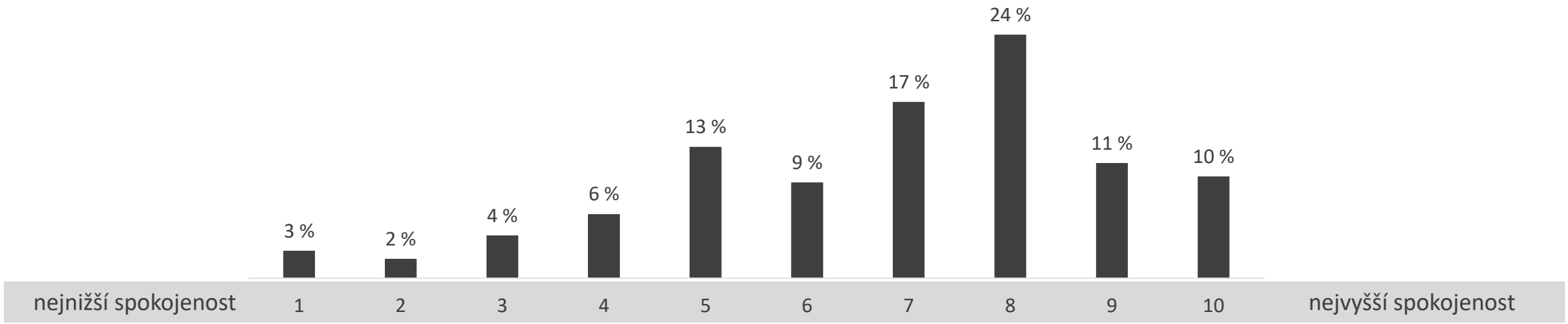
Veřejnost je s dostupností veřejné dopravy převážně spokojena

Respondenti a respondentky hodnotili možnosti veřejné dopravy na škále od 1 do 10, kde 1 znamenala nejnižší a 10 nejvyšší spokojenost. Celkově převažují pozitivní hodnocení – téměř dvě třetiny respondentů a respondentek (63 %) zvolily hodnoty 7 až 10.

Významné rozdíly se objevují podle velikosti obce. Spokojenost s veřejnou dopravou roste s urbanizací – od průměrného hodnocení 6,17 v obcích do 999 obyvatel až po 7,66 ve městech nad 100 tisíc obyvatel. To naznačuje, že obyvatelé větších měst vnímají nabídku a dostupnost veřejné dopravy výrazně pozitivněji než obyvatelé malých obcí.

CELKOVÝ PRŮMĚR NA ŠKÁLE

6,8

Graf zobrazuje procentní zastoupení jednotlivých odpovědí na škále 1-10.

Q27. Do jaké míry jste spokojen*a s možnostmi veřejné dopravy dopravit se kdykoli tam, kam potřebujete? N = 1022

ZDRAVÍ

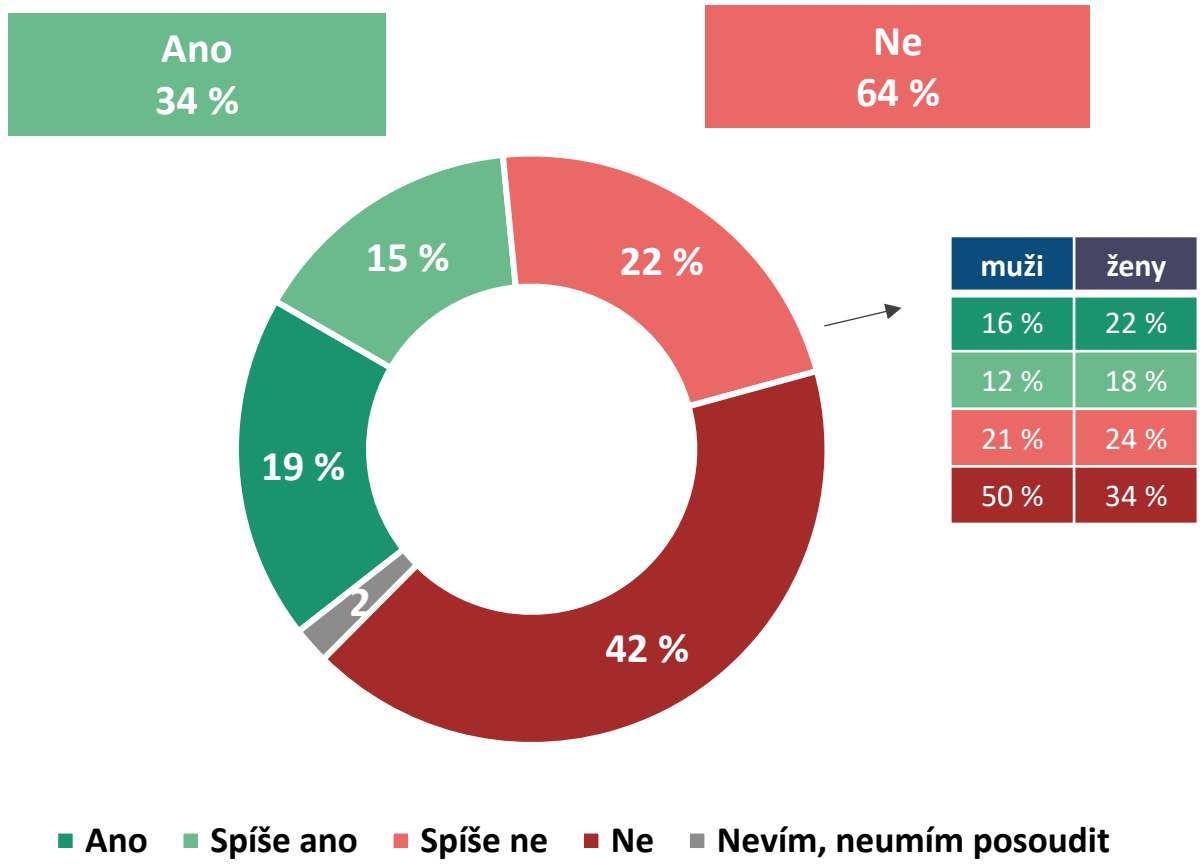
Třetina žen se setkala s nevhodným chováním ve zdravotnictví

Přibližně třetina respondentů a respondentek (34 %) uvedla, že se alespoň někdy setkala s nepříjemným nebo neomluvitelným chováním ze strany zdravotnického personálu, například s necitlivým přístupem či nevhodnými požadavky. Naopak 64 % respondentů a respondentek takovou zkušenost nemá.

Mezi muži uvedlo zkušenost s nevhodným chováním 28 % respondentů a respondentek, mezi ženami je to 40 %. Muži zároveň výrazně častěji uvádějí, že se s podobným jednáním nesetkali vůbec (50 % oproti 34 % žen).

Rozdíly se objevují také podle věku. Nejvyšší podíl respondentů a respondentek se zkušeností s nevhodným chováním nacházíme ve věkové skupině 45–54 let (44 %), naopak nejnižší podíl vykazují nejstarší respondenti a respondentky ve věku 65 a více let (23 %).

Velmi výrazný vztah se ukazuje u respondentů a respondentek se zkušeností s diskriminací či obtěžováním. Více než polovina z nich (51 %) uvádí, že se s nevhodným chováním ve zdravotnictví setkala, zatímco mezi respondenty a respondentkami bez této zkušenosti je to pouze 29 %.

Q28. Setkal*a jste se někdy s nepříjemným/neomluvitelným chováním u lékař*ky či ve zdravotnictví (necitlivý přístup, neopodstatněný požadavek vysvlečení apod.)? N = 1022

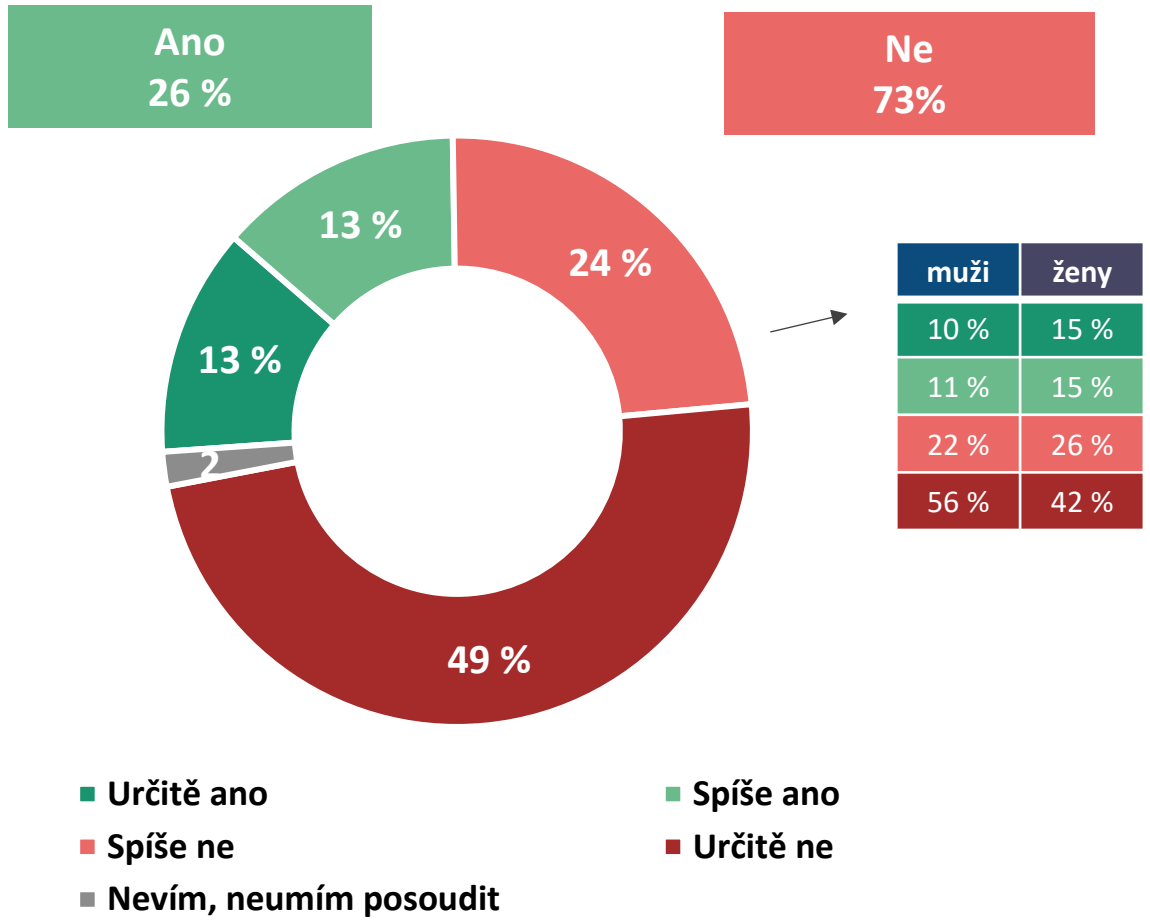
Každý čtvrtý respondent či respondentka se setkali s bagatelizací zdravotních potíží kvůli svému pohlaví

Více než čtvrtina respondentů a respondentek (26 %) uvedli, že se alespoň někdy setkala s nevhodnou komunikací nebo bagatelizací svých zdravotních potíží ze strany lékaře či lékařky v souvislosti se svým pohlavím. Naopak téměř polovina respondentů a respondentek (49 %) takovou zkušenost nemá.

Pětina mužů (21 %) uvádí zkušenost s bagatelizací zdravotních potíží, mezi ženami je to 30 %. Muži zároveň častěji uvádějí, že se s podobným jednáním nesetkali vůbec (56 % oproti 42 % žen).

Podle věku vykazují nejvyšší podíl zkušeností s bagatelizací zdravotních potíží respondenti a respondentky ve věku 25–34 let (36 %) a 35–44 let (29 %).

Nejsilnější souvislost však pozorujeme u respondentů a respondentek se zkušeností s diskriminací či obtěžováním. Téměř polovina z nich (47 %) uvádí, že se s bagatelizací zdravotních potíží setkala, zatímco mezi respondenty a respondentkami bez této zkušenosti jde pouze o 20 %.

muži	ženy
10 %	15 %
11 %	15 %
22 %	26 %
56 %	42 %

Q29. Setkal*a jste se ze strany lékař*ky s nevhodnou komunikací nebo bagatelizací Vašich zdravotních potíží, protože jste žena/muž? N = 1022

POZNÁNÍ

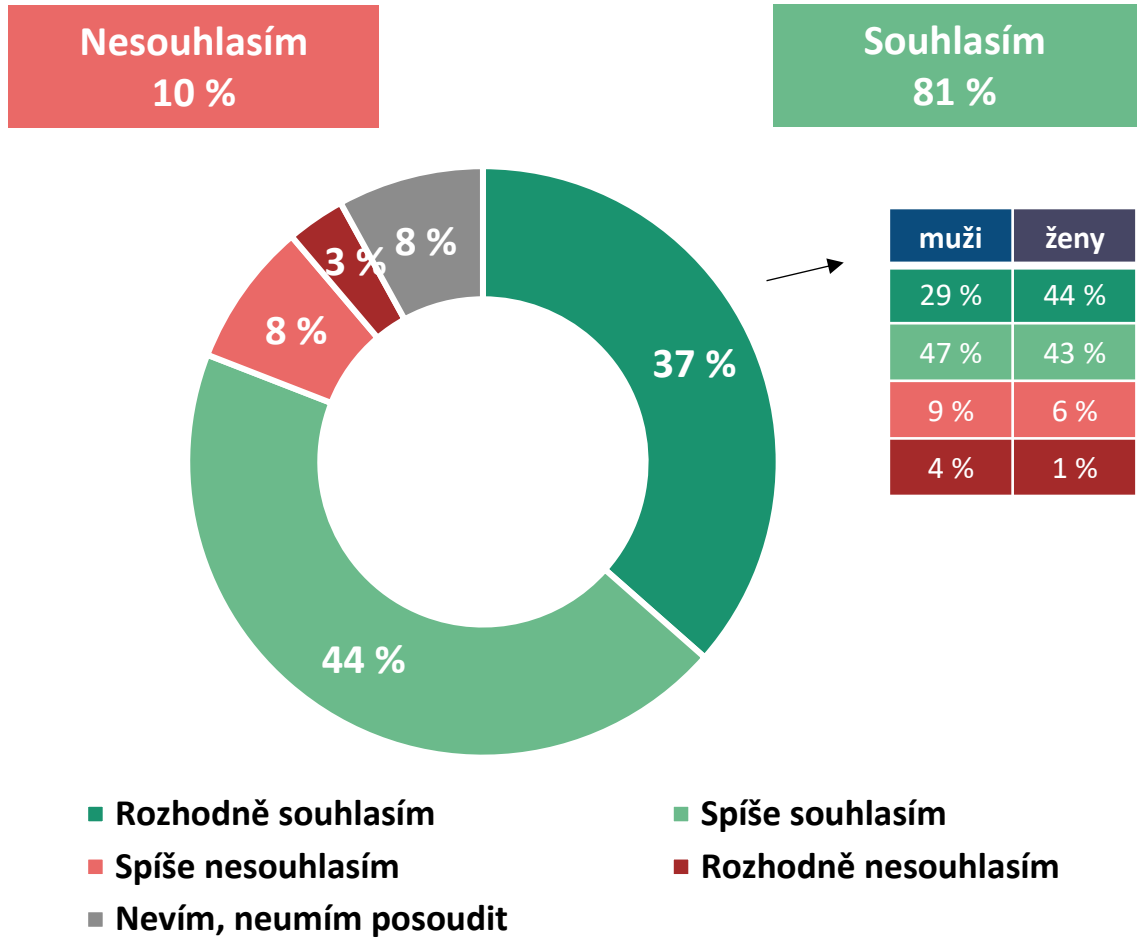
8 z 10 respondentů a respondentek souhlasí s tím, aby školy zvyšovaly povědomí o tématech souvisejících s rovností žen a mužů

Podporu zvyšování povědomí o tématech souvisejících s rovností žen a mužů ve školách vyjádřilo 81 % respondentů a respondentek. Naopak nesouhlas s tímto přístupem uvedl přibližně každý desátý dotázaný (10 %).

Postoje se významně liší podle pohlaví. Odpověď „rozhodně souhlasím“ zvolilo 44 % žen, zatímco mezi muži to bylo 29 %. Výraznější podporu vyjadřovali také voliči Pirátů, z nichž 63 % uvedlo, že se zvyšováním povědomí „rozhodně souhlasí“, ve srovnání s voliči ANO (34 %), SPOLU (35 %) a SPD (26 %).

Silnější souhlas vykazovali rovněž respondenti a respondentky, kteří v posledních pěti letech zažili diskriminaci nebo obtěžování. Odpověď „rozhodně souhlasím“ uvedlo 46 % z nich, oproti 34 % mezi těmi, kteří podobnou zkušenost neměli.

Jednoznačný postoj naopak nezaujalo 8 % respondentů a respondentek, kteří zvolili odpověď „nevím“. Nejčastěji se jednalo o osoby se základním vzděláním (17 %), zatímco mezi vysokoškolsky vzdělanými respondenty a respondentkami tuto odpověď uvedlo pouze 1 % dotázaných.

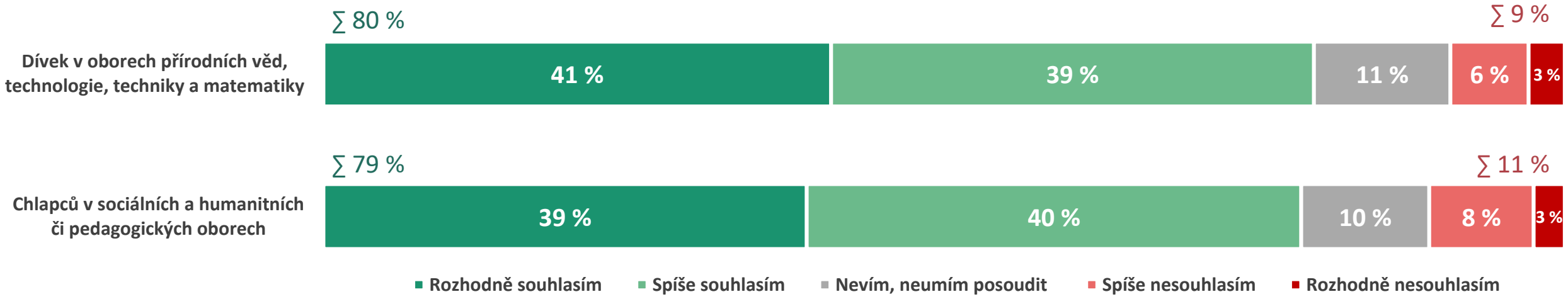

muži	ženy
29 %	44 %
47 %	43 %
9 %	6 %
4 %	1 %

Q30. Do jaké míry souhlasíte s tím, aby v rámci výuky na školách bylo zvyšováno povědomí o tématech souvisejících s rovností žen a mužů (např. téma společenských stereotypů, násilí v partnerských vztazích, domácí násilí)? N = 1022

Téměř 80 % respondentů a respondentek souhlasí s tím, aby stát podporoval rozvoj talentu dívek i chlapců v oborech, kde jsou tradičně méně zastoupeni

Do jaké míry souhlasíte s tím, aby stát aktivně podporoval rozvoj talentu …

Mezi respondenty a respondentkami jednoznačně převažuje souhlas s aktivní podporou státu při rozvoji talentu dívek a chlapců v oborech, kde jsou tradičně méně zastoupeni. Se státní podporou rozvoje talentu dívek v přírodních vědách, technologiích, technice a matematice souhlasí 80 % dotázaných, obdobně jako s podporou chlapců v sociálních, humanitních a pedagogických oborech (79 %). Naopak nesouhlas vyjádřil přibližně každý desátý respondent či respondentka.

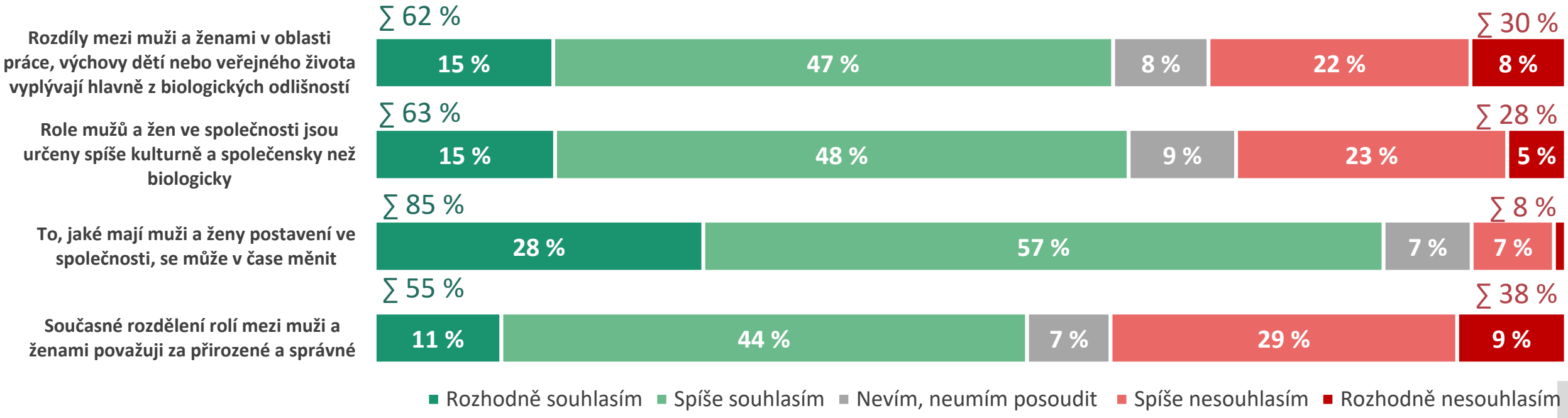
Výrazně odlišné postoje jsou ovšem patrné napříč pohlavím. Podporu rozvoje talentu dívek ve STEM oborech odmítá 14 % mužů oproti 5 % žen. Podobný rozdíl je patrný také u podpory chlapců v sociálních, humanitních a pedagogických oborech, kde nesouhlas vyjádřilo 17 % mužů a 5 % žen. Vyšší míra nesouhlasu byla zaznamenána také mezi vysokoškolsky vzdělanými respondenty a respondentkami. V případě podpory dívek ve STEM oborech nesouhlasilo 14 % vysokoškoláků oproti 3 % respondentů a respondentek se základním vzděláním, u podpory chlapců v sociálních, humanitních a pedagogických oborech pak 16 % oproti 5 %. Rozdíly se projevily také podle ekonomického statusu respondentů a respondentek. Vyšší míru nesouhlasu vyjádřili OSVČ/živnostník*ice/podnikatel*ka (18 % v případě podpory dívek a 22 % v případě podpory chlapců), zatímco mezi studenty a žáky činil podíl nesouhlasných odpovědí pouze 4 % a 5 %.

Q31. Do jaké míry souhlasíte s tím, aby stát aktivně podporoval rozvoj talentu dívek v oborech přírodních věd, technologie, techniky a matematiky? (tzv. STEM oborech) Q32. Do jaké míry souhlasíte s tím, aby stát aktivně podporoval rozvoj talentu chlapců v sociálních a humanitních či pedagogických oborech? N = 1022

SPOLEČNOST

85 % dotázaných souhlasí s tím, že se postavení žen a mužů ve společnosti může časem změnit

Do jaké míry souhlasíte s následujícími výroky…

Q33. Uveďte, nakolik souhlasíte s následujícími výroky: N = 1022

Biologická i kulturně-společenská vysvětlení rozdílů mezi muži a ženami mají podobnou podporu

Více než tři pětiny respondentů a respondentek (62 %) souhlasí s tvrzením, že rozdíly mezi muži a ženami v oblasti práce, výchovy dětí nebo veřejného života vyplývají především z biologických odlišností. S tímto názorem však častěji nesouhlasí ženy (36 %) než muži (23 %). Vyšší míra nesouhlasu je patrná také mezi mladšími respondenty a respondentkami ve věku 15–24 let (42 %) a 25–34 let (37 %) ve srovnání s osobami ve věku 65 let a více (21 %). Častěji jej odmítají rovněž lidé, kteří v posledních pěti letech zažili diskriminaci nebo obtěžování (43 % oproti 26 % mezi těmi, kteří takovou zkušenost neměli).

Obdobný podíl respondentů a respondentek (63 %) souhlasí s tvrzením, že role mužů a žen jsou určovány spíše kulturně a společensky než biologicky. S tímto výrokem častěji nesouhlasí muži (33 %) než ženy (23 %). Vyšší míru souhlasu vykazují mladší respondenti a respondentky - odpověď ‚*rozhodně souhlasím*' zvolilo 31 % osob ve věku 15–24 let, zatímco mezi respondenty a respondentkami ve věku 55–64 let pouze 9 %.

Nejširší shoda panuje u výroku, že postavení mužů a žen ve společnosti se může v průběhu času měnit. S tímto tvrzením souhlasí 85 % respondentů a respondentek. Zároveň jde o jediný výrok, u kterého nebyly zjištěny statisticky významné rozdíly v celkové míře souhlasu a nesouhlasu podle pohlaví, věku, vzdělání, politických preferencí ani místa bydliště.

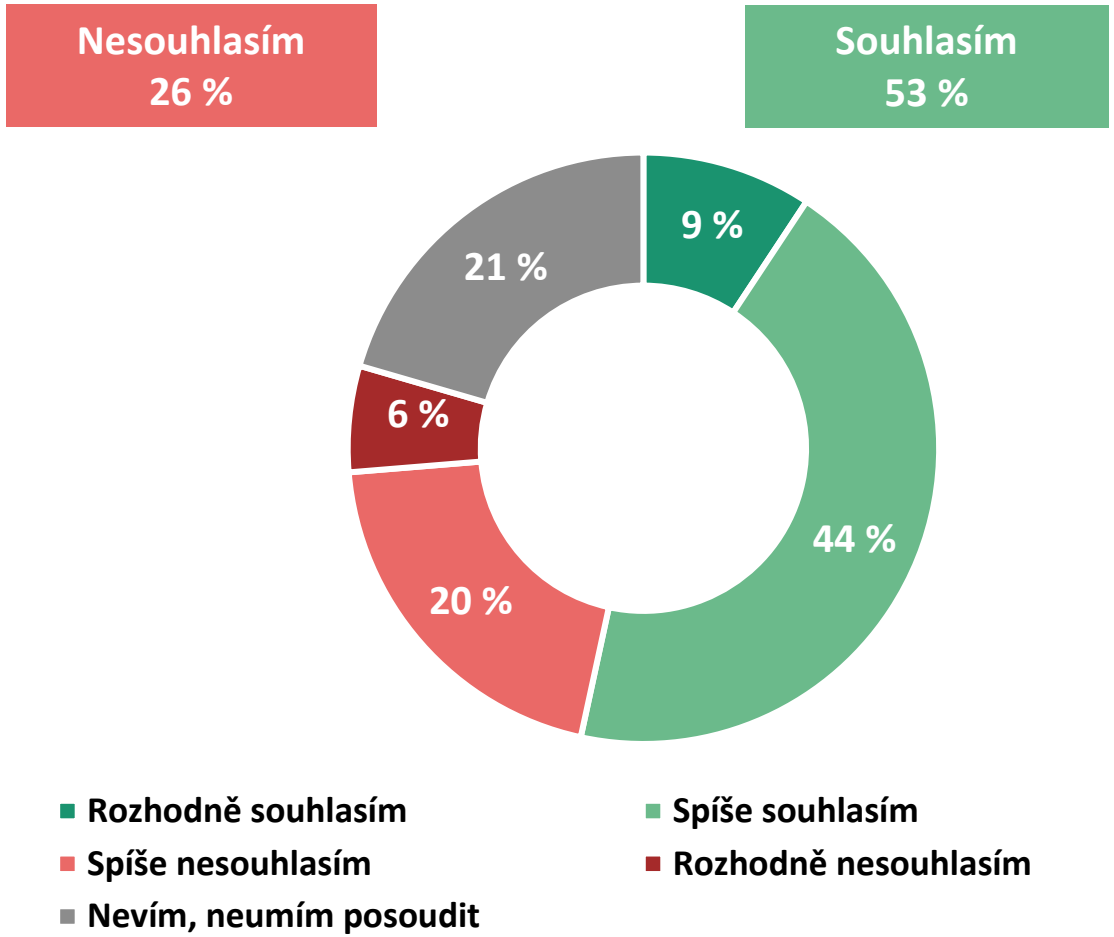
Více než polovina respondentů a respondentek (55 %) zároveň souhlasí s tvrzením, že současné rozdělení rolí mezi muži a ženami je přirozené a správné. S tímto názorem však výrazně častěji nesouhlasí ženy (48 %) než muži (27 %). Nesouhlas je vyšší také mezi mladými lidmi ve věku 15–24 let (52 %) ve srovnání s respondenty a respondentkami ve věku 45–54 let (30 %) a 65 let a více (35 %). Častěji tento výrok odmítají také osoby, které v posledních pěti letech zažily diskriminaci nebo obtěžování (49 % oproti 34 % mezi těmi, kteří takovou zkušenost neměli).

Q33. Uveďte, nakolik souhlasíte s následujícími výroky: N = 1022

Více než polovina respondentů a respondentek si myslí, že postavení mužů a žen ve společnosti je dáno pohlavím

Více než polovina respondentů a respondentek (53 %) si myslí, že postavení mužů a žen ve společnosti je dáno příslušností k jednomu z pohlaví. Opačný názor zastává 26 % dotázaných, přičemž častěji se jedná o muže (30 %) než o ženy (23 %). Vyšší míra nesouhlasu byla zaznamenána také mezi respondenty a respondentkami, kteří v posledních pěti letech nezažili žádnou formu diskriminace či obtěžování (29 %), ve srovnání s těmi, kteří takovou zkušenost měli (16 %).

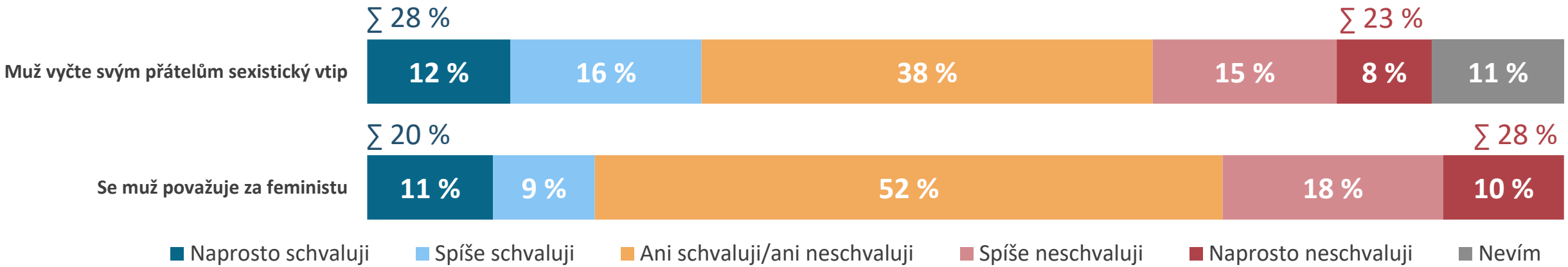
Odpověď „nevím, neumím posoudit“ zvolila pětina respondentů a respondentek (21 %). Nejčastěji ji uváděli respondenti a respondentky se základním vzděláním (28 %), dále osoby se středním vzděláním bez maturity (22 %) a se středním vzděláním s maturitou (21 %). Mezi vysokoškolsky vzdělanými respondenty a respondentkami tuto odpověď uvedlo pouze 11 % dotázaných.

Q34. Myslíte si, že je postavení mužů a žen ve společnosti dáno příslušností k jednomu z pohlaví? N = 1022

Respondenti a respondentky se k situacím, kdy muž kritizuje sexistický vtip nebo se považuje za feministu, nejčastěji staví neutrálně

Do jaké míry schvalujete, když…

V případě situace, kdy muž vyčte svým přátelům sexistický vtip, mezi dotázanými mírně převažuje souhlas nad nesouhlasem (28 % oproti 23 %). Naopak u výroku, že se muž považuje za feministu, převažuje spíše nesouhlas (28 %) nad souhlasem (20 %). U obou výroků však nejčastěji zaznívala neutrální odpověď „ani schvaluji, ani neschvaluji“ (38 % a 52 %).

Výrazné rozdíly jsou patrné podle věku. Nejmladší respondenti a respondentky ve věku 18–24 let častěji volili odpověď „naprosto schvaluji“, a to jak u upozornění na sexistický vtip (34 %), tak u výroku, že se muž považuje za feministu (32 %). S rostoucím věkem podíl jednoznačně souhlasných odpovědí výrazně klesá. Mezi respondenty a respondentkami ve věku 55–64 let činí pouze 3 % u obou výroků a mezi osobami ve věku 65 let a více 6 % a 3 %.

V případě výroku, že se muž považuje za feministu, se zároveň s věkem zvyšuje míra nesouhlasu. Zatímco mezi respondenty a respondentkami ve věku 15–24 let jej neschvaluje 11 %, ve věkové skupině 55–64 let je to již 38 % a mezi osobami ve věku 65 let a více 39 %. Častěji tento výrok neschvalují také lidé se středním vzděláním bez maturity (37 %) oproti respondentům a respondentkám se základním vzděláním (22 %) a vysokoškolákům (21 %). Výrazně vyšší míra nesouhlasu byla zaznamenána také mezi voliči ANO (37 %), SPD (45 %) a Stačilo (42 %) ve srovnání s voliči Pirátů (8 %).

Q35. Do jaké míry schvalujete, když muž vyčte svým přátelům sexistický vtip? Q36. Do jaké míry schvalujete, když se muž považuje za feministu? N = 1022

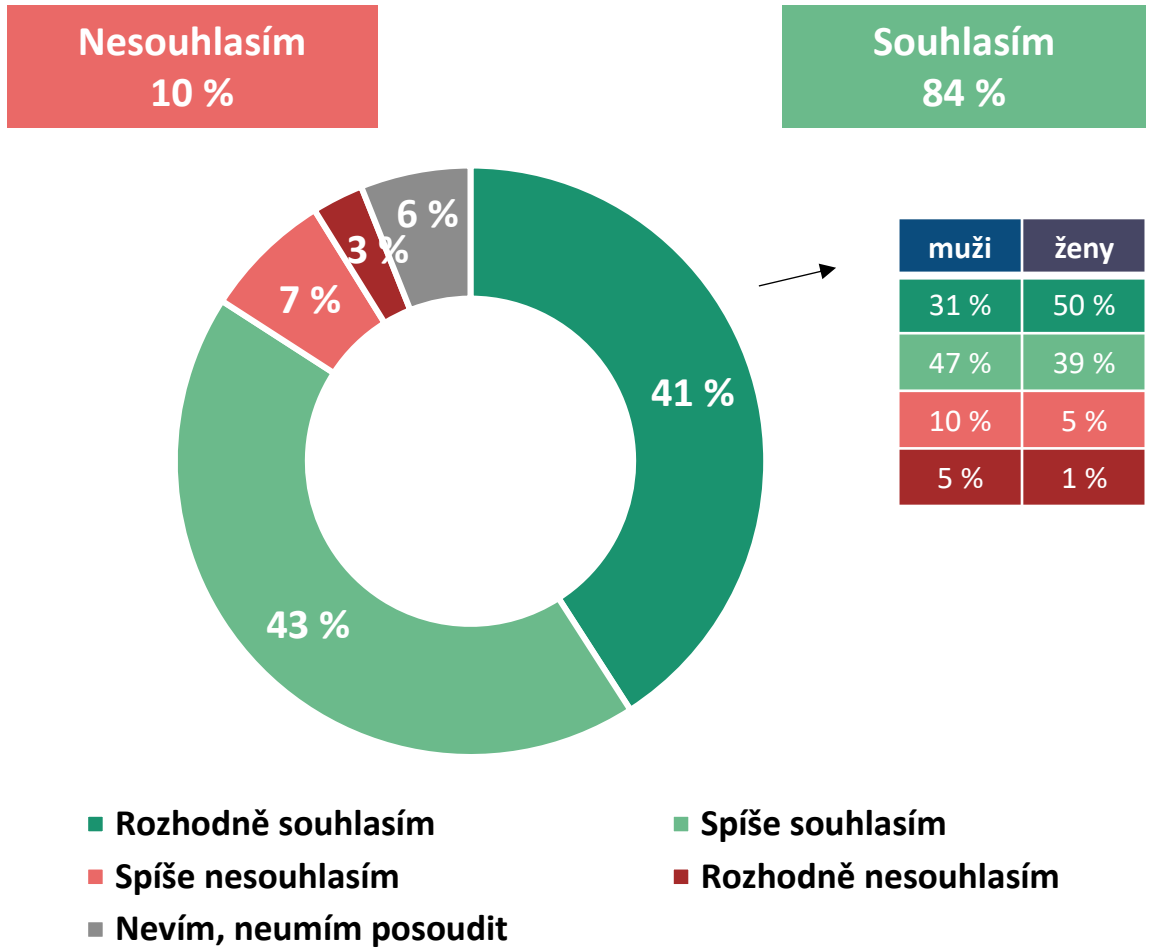
INSTITUCE

Více než 8 z 10 respondentů a respondentek považuje snahu o zajištění rovného postavení žen a mužů za důležitou

Snahu o zajištění rovného postavení žen a mužů ve společnosti považuje za důležitou 84 % respondentů a respondentek. Opačný názor zastává každý desátý respondent či respondentka (10 %).

Výraznější nesouhlas v této otázce vyjadřují muži než ženy (15 % oproti 6 %). Rozdíly se objevují také mezi věkovými skupinami. Odpověď „rozhodně souhlasím“ uvedlo 57 % respondentů a respondentek ve věku 15 až 24 let, zatímco mezi lidmi ve věku 55 až 64 let to bylo 33 % a mezi respondenty a respondentkami ve věku 65 a více let 36 %.

Odlišné postoje jsou patrné i podle politických preferencí. Zatímco s důležitostí zajištění rovného postavení žen a mužů souhlasí 96 % voličů Pirátů, mezi voliči Motoristů je to 67 %.

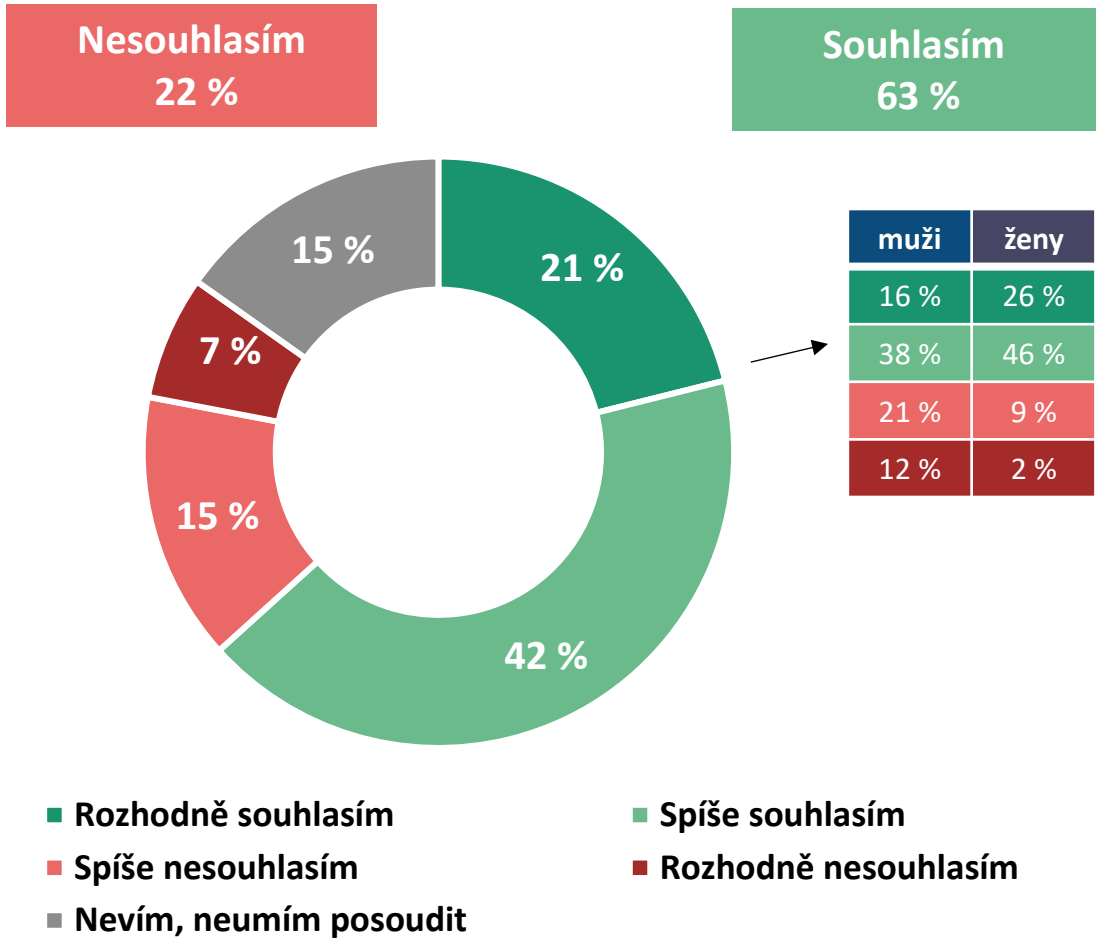
Q37. Je podle vás snaha o zajištění rovného postavení mužů a žen ve společnosti důležitá? N = 1022

Téměř dvě třetiny respondentů a respondentek se domnívají, že o odstranění diskriminace žen a mužů by se měly snažit především státní instituce

O odstranění diskriminace žen a mužů by se podle téměř dvou třetin respondentů a respondentek (63 %) měly snažit především státní instituce. Podporu této roli státu vyjadřují častěji ženy než muži (72 % oproti 54 %). Souhlas je vyšší také mezi lidmi, kteří v posledních pěti letech zažili diskriminaci nebo obtěžování (75 % oproti 60 % mezi těmi, kteří takovou zkušenost nemají).

Naopak přibližně pětina respondentů a respondentek (22 %) s tímto názorem nesouhlasí. Častěji jde o respondenty a respondentky ve věku 35 až 44 let, mezi nimiž tento postoj odmítá 28 %, zatímco ve věkové skupině 55 až 64 let je to 12 %.

V této otázce nezastává jasný postoj 15 % respondentů a respondentek. Odpověď „nevím, neumím posoudit“ častěji uváděli obyvatelé Prahy a středních Čech (21 %) než respondenti a respondentky ze zbytku Čech (14 %) nebo z Moravy (13 %).

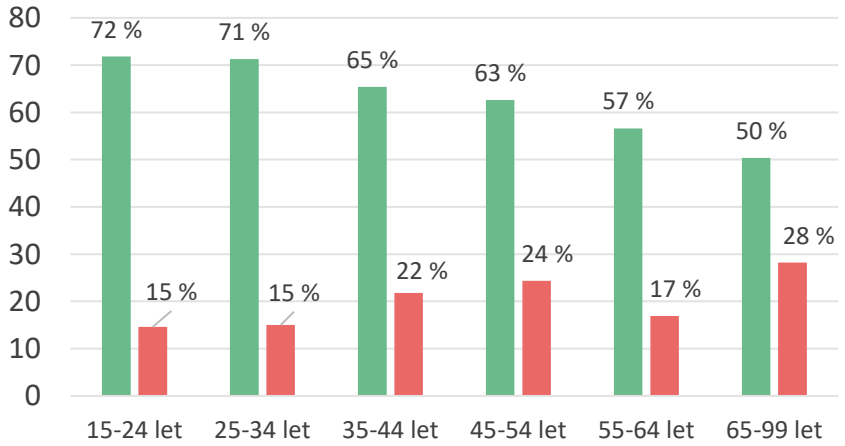
Q38. Měly by se podle vás o odstranění diskriminace mužů a žen na základě pohlaví snažit především státní instituce (parlament, ministerstva a další vládní orgány)? N = 1022

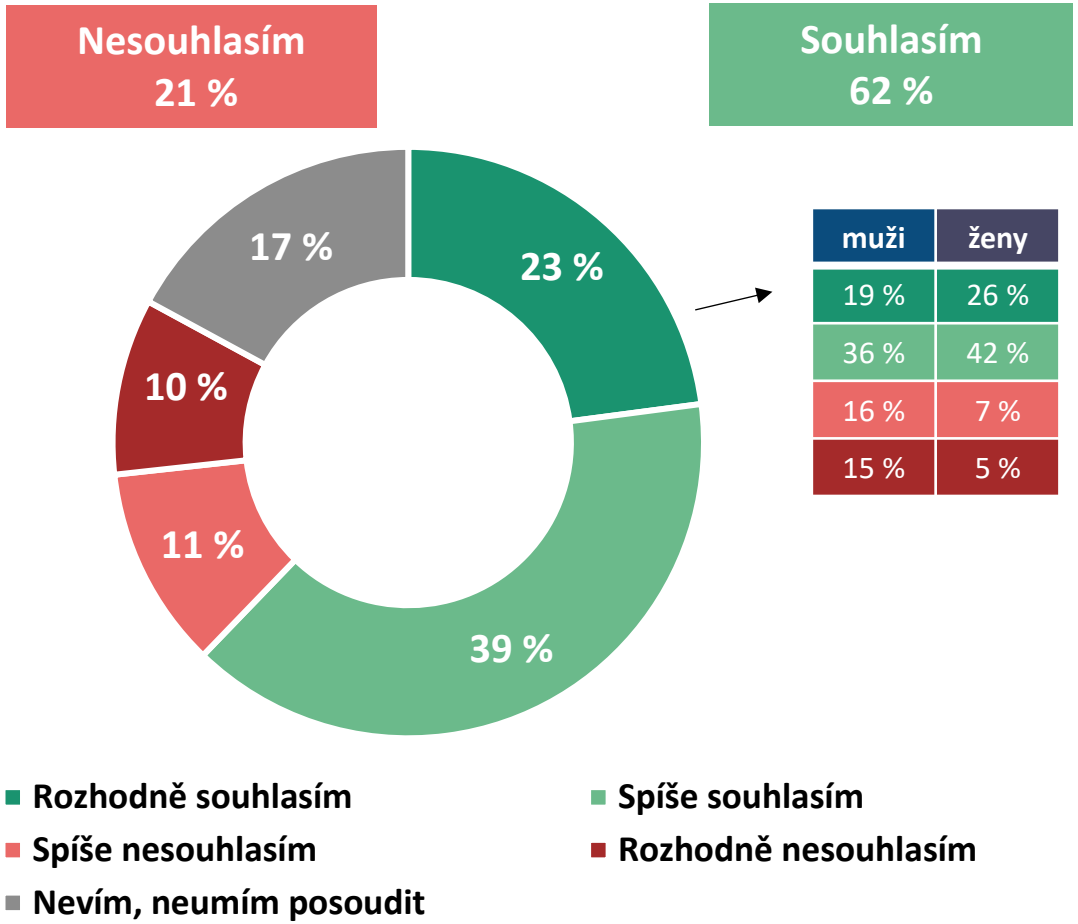
6 z 10 respondentů a respondentek považuje za důležité, aby se o odstranění diskriminace žen a mužů snažily nevládní organizace a nadace

Podobně jako v případě státních institucí považuje většina respondentů a respondentek za důležité, aby se na odstraňování diskriminace žen a mužů podílely také nevládní organizace a nadace. S touto rolí souhlasí 62 % respondentů a respondentek, zatímco 21 % ji nepovažuje za důležitou.

Nesouhlas častěji vyjadřují muži než ženy (31 % oproti 12 %). Naopak význam nevládních organizací v této oblasti vyzdvihují zejména vysokoškolsky vzdělaní („Rozhodně ano“ 29 %) a obyvatelé největších měst (100 000 a více ob., 30 %).

Významnou roli hraje také věk. Zatímco mezi mladými lidmi ve věku 15 až 24 let souhlasí s důležitostí nevládních organizací a nadací 72 % respondentů a respondentek, mezi lidmi ve věku 65 a více let je to pouze 50 %.

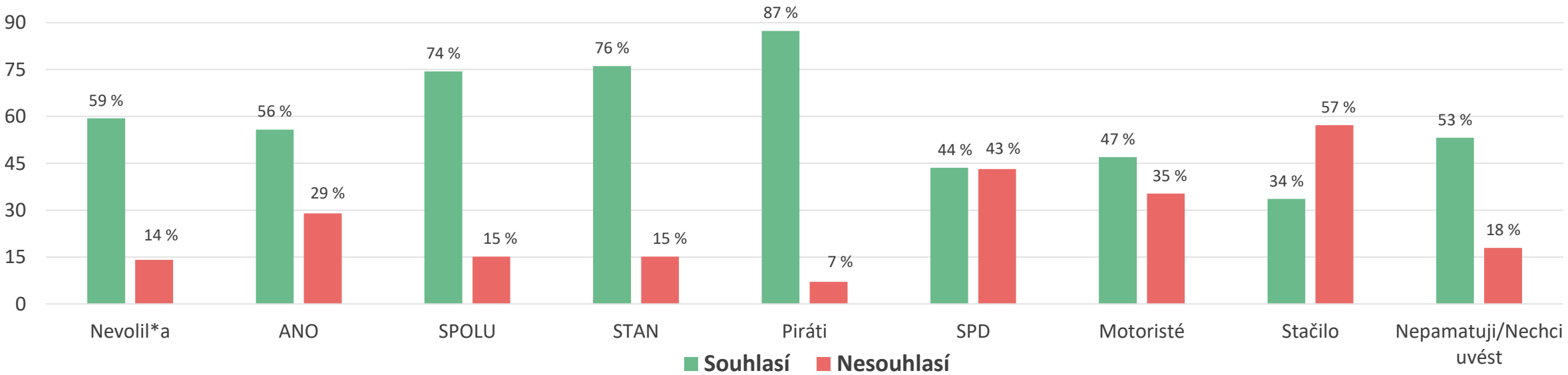

Q39. Pociťujete jako důležité, aby se o totéž snažily nevládní organizace a nadace? N = 1022

Většina voličů napříč politickým spektrem považuje působení nevládních organizací a nadací při odstraňování diskriminace na základě pohlaví za důležité

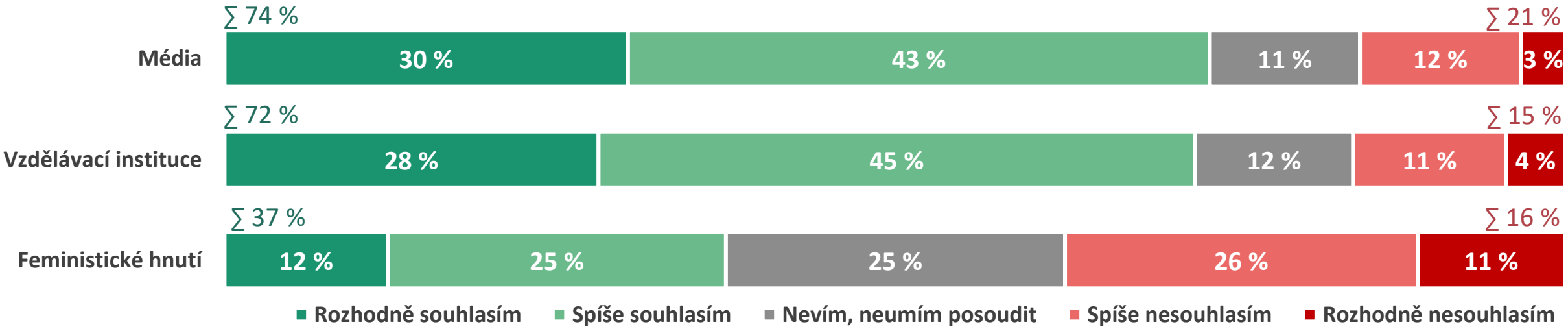
Ačkoli se míra podpory role nevládních organizací a nadací mezi voliči jednotlivých stran liší, u většiny sledovaných skupin souhlas s jejich působením převažuje. Nejvyšší podporu vyjadřují voliči Pirátů (87 %), STAN (76 %) a SPOLU (74 %). Naopak nižší míra souhlasu je patrná mezi voliči ANO (56 %), Motoristů (47 %) a SPD, jejichž názory jsou prakticky rovnoměrně rozdělené (44 % souhlasí a 43 % nesouhlasí). Výjimku představují pouze voliči Stačilo, mezi nimiž nesouhlas (57 %) výrazně převyšuje souhlas (34 %).

Q39. Pociťujete jako důležité, aby se o totéž snažily nevládní organizace a nadace? N = 1022

7 z 10 respondentů a respondentek souhlasí, že média a vzdělávací instituce hrají významnou roli v prosazování rovnosti žen a mužů, u feministického hnutí se veřejnost neshodne

Hraje podle vás významnou roli v prosazování rovnosti mužů a žen…

Q40. Hrají podle vás významnou roli v prosazování rovnosti mužů a žen média? Q41. Hrají podle vás významnou roli v prosazování rovnosti mužů a žen školy a další vzdělávací instituce? Q42. Hraje podle vás významnou roli v prosazování rovnosti mužů a žen feministické hnutí? N = 1022

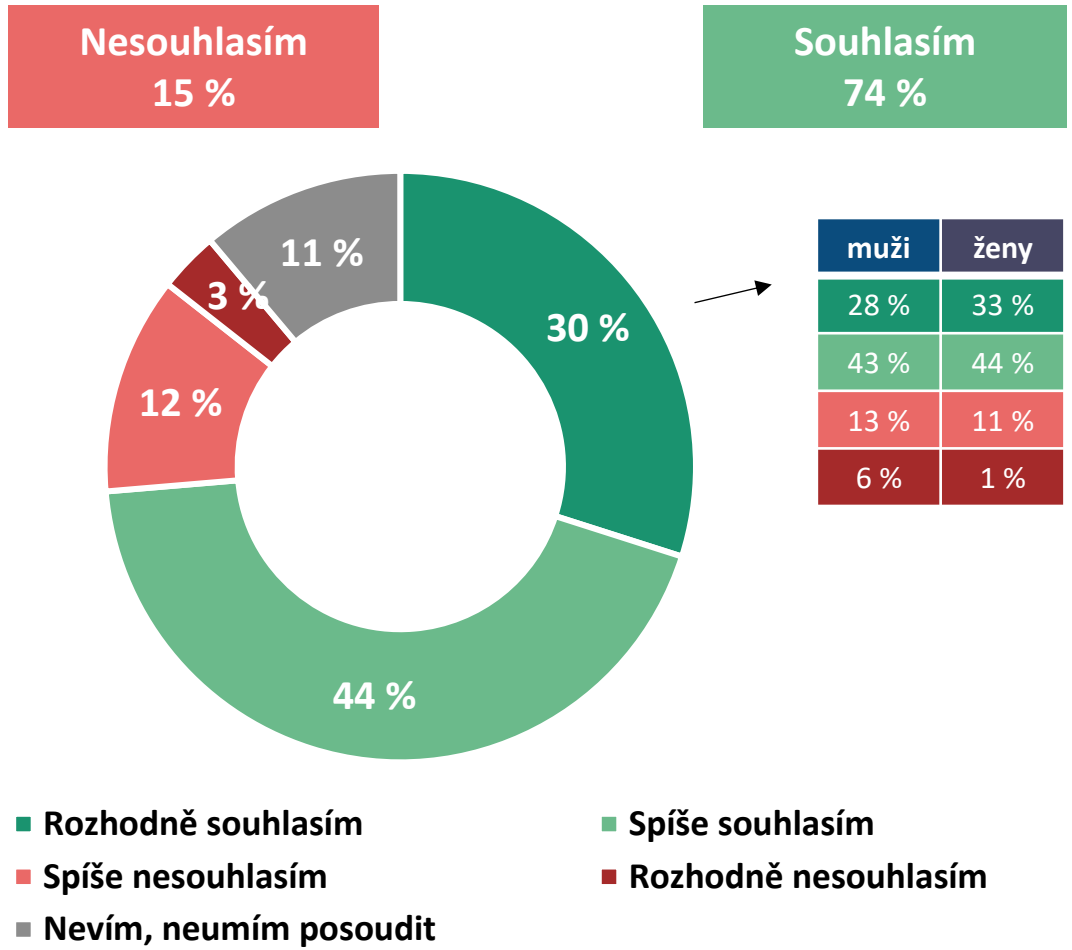
Téměř tři čtvrtiny respondentů a respondentek považují roli médií v prosazování rovnosti žen a mužů za významnou

Téměř tři čtvrtiny respondentů a respondentek (74 %) se domnívají, že média hrají významnou roli v prosazování rovnosti mužů a žen, zatímco 15 % s tímto názorem nesouhlasí. Nesouhlas je častější mezi muži než ženami (19 % oproti 12 %).

Význam role médií roste také s dosaženým vzděláním. Zatímco mezi respondenty a respondentkami se základním vzděláním souhlasí s důležitostí médií 63 %, mezi vysokoškolsky vzdělanými je to 87 %.

Výrazné rozdíly jsou patrné také podle ekonomického statusu, odpověď „rozhodně souhlasím“ uvedla téměř polovina studentů a žáků (48 %), zatímco mezi OSVČ, živnostníky a podnikateli tento názor zastává pouze pětina respondentů a respondentek (20 %).

Média zároveň častěji považují za důležitá lidé, kteří v posledních pěti letech zažili diskriminaci nebo obtěžování (80 % oproti 72 % mezi těmi, kteří takovou zkušenost nemají).

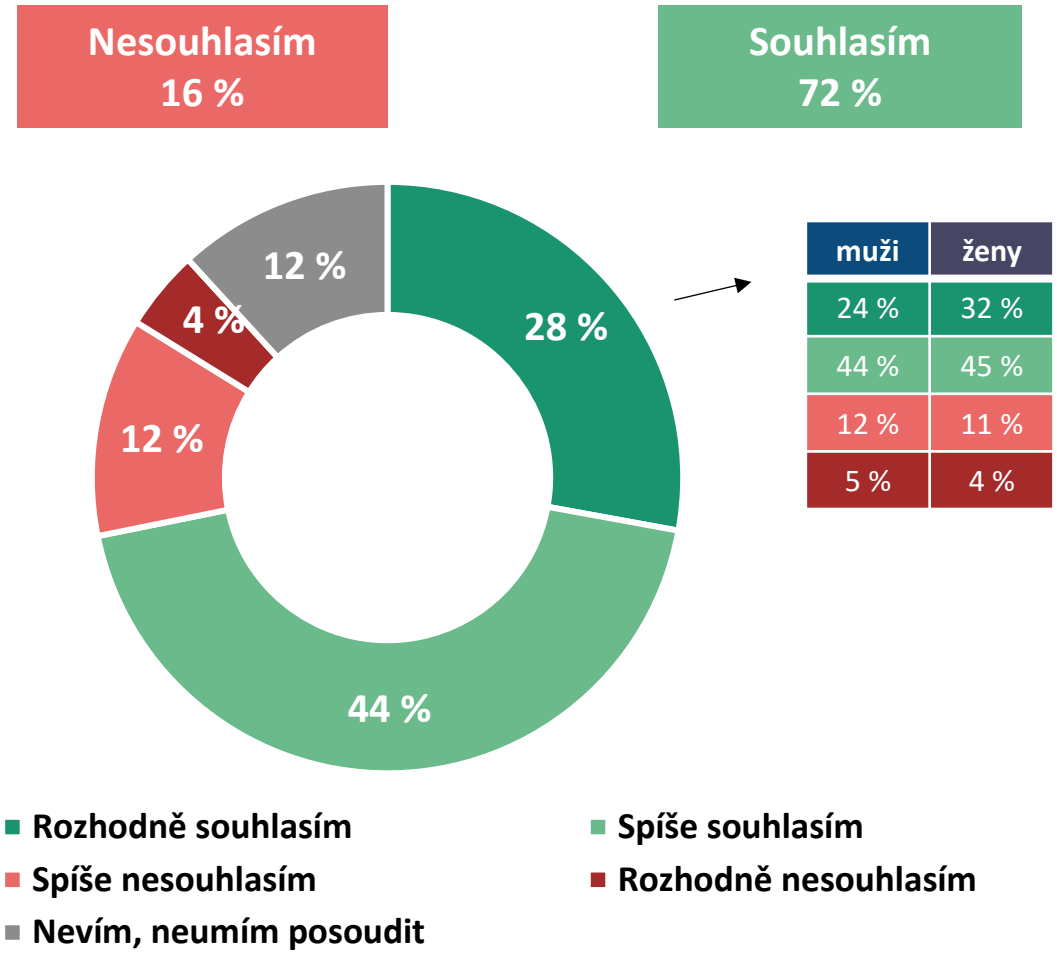
Q40. Hrají podle vás významnou roli v prosazování rovnosti mužů a žen média? N = 1022

72 % respondentů a respondentek souhlasí s tím, že školy a vzdělávací instituce hrají významnou roli v prosazování rovnosti žen a mužů

S tvrzením, že školy a další vzdělávací instituce hrají významnou roli v prosazování rovnosti žen a mužů, souhlasí 72 % respondentů a respondentek. Tento názor zastávají častěji ženy než muži (77 % oproti 68 %).

Rozdíly jsou patrné také mezi vzdělanostními skupinami. Zatímco mezi vysokoškolsky vzdělanými respondenty a respondentkami souhlasí 86 %, mezi lidmi se středním vzděláním bez maturity je to 67 %. Vyšší podporu vykazují také voliči koalice SPOLU (84 %) ve srovnání s voliči ANO (68 %).

Odlišné postoje lze pozorovat také v souvislosti s osobní zkušeností s diskriminací či obtěžováním. S významnou rolí škol souhlasí 87 % lidí, kteří takovou zkušenost mají, oproti 69 % mezi těmi, kteří ji nemají.

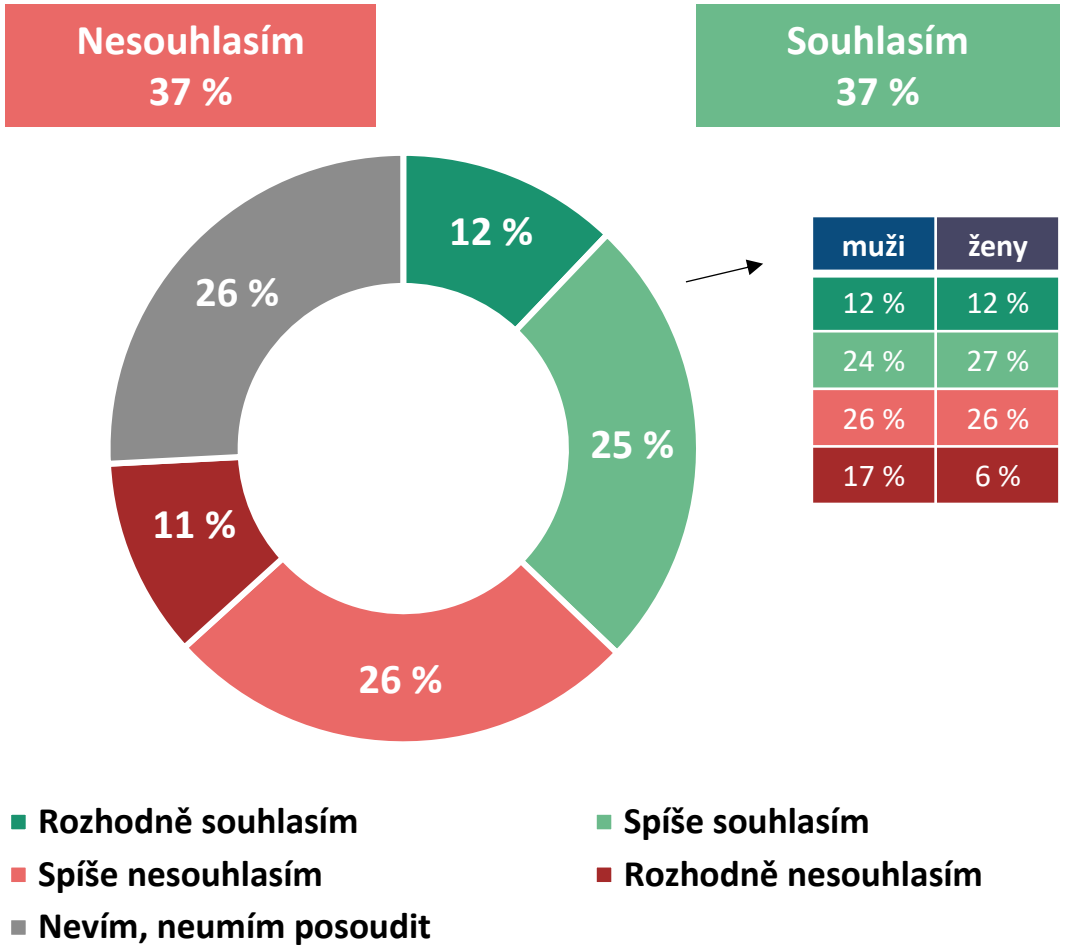
Q41. Hrají podle vás významnou roli v prosazování rovnosti mužů a žen školy a další vzdělávací instituce? N = 1022

Role feministického hnutí v prosazování rovnosti žen a mužů rozděluje veřejnost

S tvrzením, že feministické hnutí hraje významnou roli v prosazování rovnosti žen a mužů, souhlasí 37 % respondentů a respondentek, stejný podíl však s tímto názorem nesouhlasí. Více než čtvrtina dotázaných (26 %) neví a nedokáže význam feministického hnutí posoudit.

Postoje se výrazně liší mezi ženami a muži. Zatímco s významnou rolí feministického hnutí nesouhlasí 43 % mužů, mezi ženami je to jen 32 %. Rozdíly jsou patrné také napříč věkovými skupinami. S významem feministického hnutí souhlasí téměř polovina mladých lidí ve věku 15 až 24 let (48 %), zatímco mezi respondenty a respondentkami ve věku 55 až 64 let je to 27 %.

Rozdíly jsou patrné také podle dosaženého vzdělání. S významnou rolí feministického hnutí souhlasí 48 % vysokoškolsky vzdělaných respondentů a respondentek, ve srovnání s 35 % respondentů a respondentek s maturitou a 32 % lidí se středním vzděláním bez maturity.

	muži	ženy
Rozhodně souhlasím	12 %	12 %
Spíše souhlasím	24 %	27 %
Spíše nesouhlasím	26 %	26 %
Rozhodně nesouhlasím	17 %	6 %

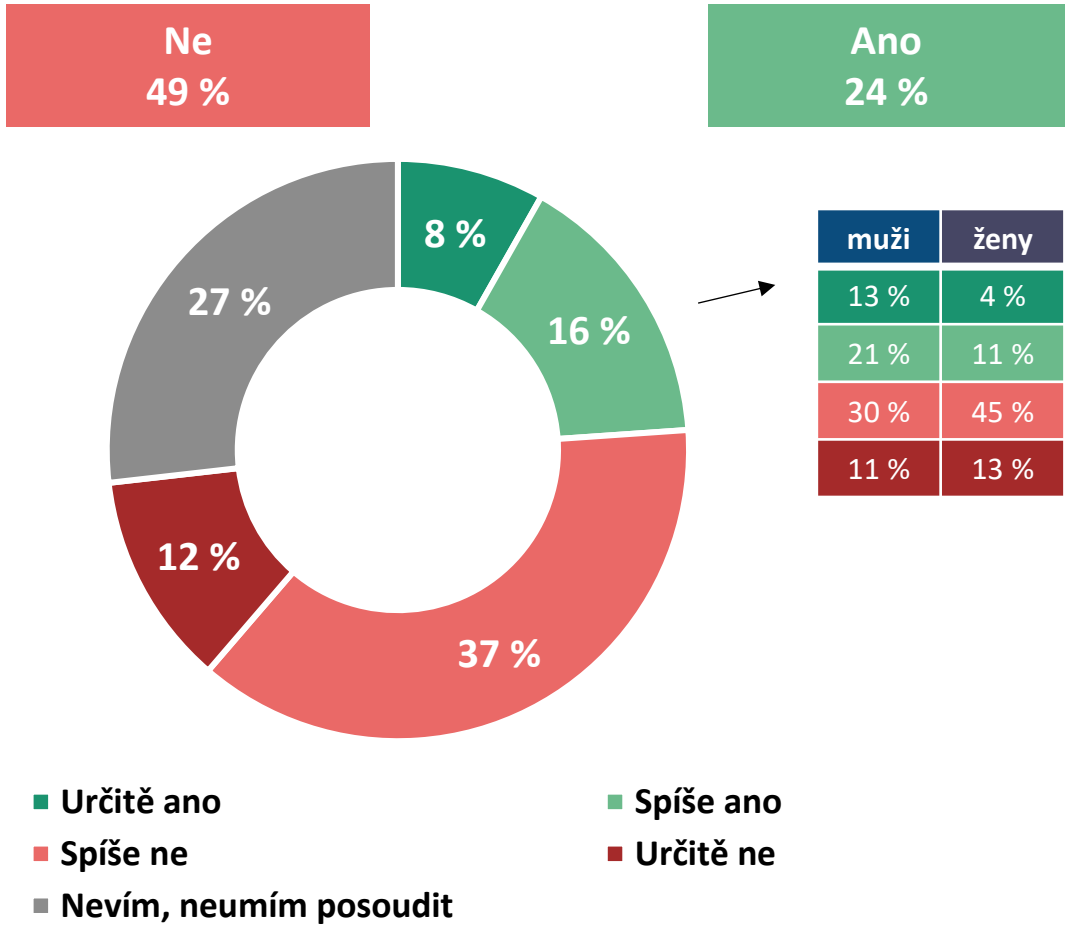
Q42. Hraje podle vás významnou roli v prosazování rovnosti mužů a žen feministické hnutí? N = 1022

Téměř polovina respondentů a respondentek se domnívá, že stát nevěnuje dostatek finančních prostředků na podporu rovnosti žen a mužů a řešení diskriminace

Téměř polovina dotázaných (49 %) se domnívá, že stát nevěnuje dostatek finančních prostředků na podporu rovnosti žen a mužů a řešení diskriminace. Naopak přibližně čtvrtina respondentů a respondentek (24 %) považuje současnou podporu za dostatečnou, zatímco 27 % neví nebo nedokáže situaci posoudit.

Výrazné rozdíly jsou patrné mezi ženami a muži. Zatímco 58 % žen se domnívá, že stát nevěnuje na podporu rovnosti žen a mužů dostatek prostředků, mezi muži tento názor sdílí 40 % dotázaných. Muži zároveň častěji hodnotí současnou úroveň financování pozitivně, přičemž odpověď „určitě ano“ zvolilo 13 % mužů oproti 4 % žen.

Významnou roli hraje také osobní zkušenost s diskriminací či obtěžováním. Mezi lidmi, kteří takovou zkušenost v posledních pěti letech zažili, považuje financování za nedostatečné 60 %, zatímco mezi ostatními je to 46 %.

Q43. Myslíte si, že stát věnuje dostatek finančních prostředků na podporu rovnosti žen a mužů a řešení diskriminace (např. problematika domácího násilí, potírání společenských stereotypů o ženách a mužích, snižování rozdílu v odměňování žen a mužů nebo podpora vyrovnaného zastoupení v rozhodovacích pozicích) N = 1022

METODOLOGIE

Online panel MEDIAN

Online panel MEDIAN obsahuje více než 36 000 respondentů a respondentek. Identitu 100 % respondentů a respondentek ověřujeme telefonicky či osobně, takže nemohou v panelu figurovat dvakrát či pod jinou identitou apod.

Od většiny ostatních panelů (včetně ČNP) se panel MEDIAN odlišuje tím, že více než 50 % respondentů a respondentek je zrekrutováno offline – při face-to-face sběrem a CATI sběrech společnosti MEDIAN. Menší část panelu tvoří respondenti a respondentky zrekrutovaní snowballem, online rekrutací či samopřihlášením. Online panel MEDIAN tedy proti dalším online panelům výrazně více odpovídá populaci ČR a je méně vychýlen směrem k respondentům a respondentkám, kteří se aktivně hlásí do internetových výzkumů a dalších placených online služeb.

Online panel MEDIAN je také oproti konkurenčním panelům v minimální míře využíván pro tzv. sample providing – tedy uvolňování panelu pro zahraniční a další české agentury, které na něm provádějí svoje výzkumy. To je důležité proto, že tím zabraňujeme přílišné profesionalizaci respondentů a respondentek – tj. tomu, aby odpovídali každý týden na další výzkum a zhoršovala se jejich kvalita odpovídání.

Metoda výběru respondentů z panelu CAWI

Výběr respondentů a respondentek byl realizován na základě kvótního předpisu, jehož výběrovou oporou budou data ČSÚ. Pro zajištění reprezentativity a posílení náhodnosti výběru probíhá výběrová procedura v několika stupních:

- Vytvoření kvótního předpisu

a. Určení celkového kvótního předpisu, který bude strukturou odpovídat složení daných území z hlediska požadovaných znaků.

- Realizace výběru respondentů v CAWI

a. Z respondentů a respondentek on-line panelu MEDIAN z daných lokalit byl vytvořen hrubý výběr. Postupuje se náhodným stratifikovaným výběrem tak, aby hrubý výběr reprezentoval on-line populaci lokalit.
b. Respondenti a respondentky byli osloveni s nabídkou účasti k výzkumu a jsou dvakrát emailově urgováni, popř. poté pomocí SMS (zaručí účast méně intenzivních uživatelů a uživatelek internetu z panelu).
c. Sledovány byly kvótní znaky – při přílišném odchýlení od kvótního předpisu se dělá specifický dovýběr z respondentů a respondentek, kteří nebyli osloveni v prvním kroku.

- Dovážení dat

Etika výzkumu

Respondenti a respondentky byli ujištěni o anonymitě celého šetření a o skutečnosti, že data budou použita jako jeden kompaktní celek a nebudou spojována s konkrétními osobami. Účastníci a účastnice měli možnost účast na výzkumu odmítnout nebo ji ukončit v průběhu výzkumu. Participace na výzkumu byla svobodnou volbou každého z respondentů a respondentek. Společnost MEDIAN, s. r. o. se zavazuje k dodržování etických standardů a požadavků na kontrolu kvality dat, které jsou definované společnostmi ESOMAR a SIMAR, jichž je členem.

Limity výzkumu

Při interpretaci výsledků je třeba zohlednit omezení vyplývající ze zvolené metodiky sběru dat. Výzkum byl realizován metodou CAWI prostřednictvím online panelu. Tento způsob sběru dat umožňuje standardizované dotazování, rychlé oslovení rozsáhlého souboru respondentů a respondentek a díky vysoké míře anonymity je zvláště vhodný pro zjišťování postojů a zkušeností v citlivých oblastech, jako jsou diskriminace, obtěžování či nerovné zacházení. Současně však výsledky mohou být ovlivněny tím, že do online šetření se mohou zapojit pouze osoby s přístupem k internetu a dostatečnými digitálními dovednostmi. Využití kombinace více metod sběru dat (např. doplnění CAWI o telefonické dotazování CATI) by umožnilo lépe zachytit také osoby, které nejsou běžně dosažitelné prostřednictvím internetu.

Dalším metodickým omezením je skutečnost, že výsledky vycházejí ze sebehodnocení respondentů a respondentek (self-report). Odpovědi proto odrážejí jejich subjektivní zkušenosti, postoje a interpretaci jednotlivých pojmů. Zejména koncepty, jako jsou diskriminace, obtěžování nebo rovné zacházení, mohou být různými respondenty a respondentkami chápány odlišně, což představuje potenciální zdroj měřicího zkreslení (measurement bias). U citlivých témat navíc nelze zcela vyloučit vliv sociální žádoucnosti odpovědí.

MEDIAN

MEDIAN je nezávislá soukromá společnost pro výzkum trhu, médií a veřejného mínění & vývoj analytického a marketingového software.
Společnost působí na trhu od roku 1993 a realizuje všechny typy kvalitativních i kvantitativních výzkumů trhu a veřejného mínění, včetně oficiálních mediálních měření a MML-TGI.

MEDIAN je členem odborných sdružení:
SIMAR
ESOMAR
TGI Network
American Marketing Association

kontakt

Jarmila Trachtová
jarmila.trachtova@median.cz

Vojtěch Dufek
vojtech.dufek@median.cz

Bernard Černikovský
bernard.cernikovsky@median.cz

MEDIAN, s. r. o.
Národních hrdinů 73
190 12 Praha 9
www.median.cz
225 301 111